

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ ครั้งหนึ่ง เธอและฉันเคยมีวันที่แสนดี ”

DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “ Lyrics of moment ”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ ครั้งหนึ่ง เธอและฉันเคยมีวันที่แสนดี ”

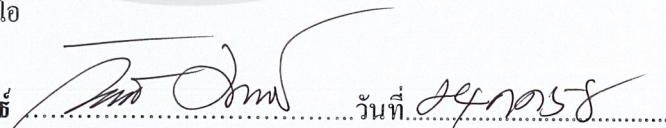
DIRECTING OF SHOT FILM TITLE “ Lyrics of moment ”

นายรัชชัย พลอดกระโทก

Mr. WARANCHAI PLODKRATHOK

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

 วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ สรมณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ครั้งหนึ่ง เธอและฉันเคยมีวันที่แสนดี”
DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “ Lyrics of moment ”

ชื่อ	นายวรวิญชัย ปลอดกระโทก
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และวีดิโอ
กลุ่มวิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ สรมณี

บทคัดย่อ

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต เรื่อง “ครั้งหนึ่ง เธอและฉันเคยมีวันที่แสนดี” เกิดขึ้นจากความสนใจเรื่องความรัก ที่เกิดขึ้นเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว ของข้าพเจ้า จึงได้นำมาสร้างภาพยนตร์สั้นนี้

หลังจากที่นัท ชายหนุ่มวัย 28 ปี ได้เลิกกับแพรแฟนสาวด้วยความที่ไม่เข้าใจกัน เวลาผ่านไปหนึ่งปี ทั้งคู่ได้บังเอิญเจอกัน ทำให้นัทอยากที่จะกลับไปคืนดี กับแพรอีกครั้ง นัทจึงลองทำตาม กระทั่งพันทิปซึ่งเป็นวิธีออฟไลน์แบบข้อ เหมือนกับว่าวิธีนี้จะใช้ได้ผล ทำให้นัทและแพรกลับมาดีกันอีกครั้ง ซึ่งทุกอย่างกำลังพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ เรื่องทั้งหมดก็เกือบจะไปได้ด้วยดี จนมาถึงข้อสุดท้าย นัทตัดสินใจทำตามโดยขอแพรเป็นแฟนอีกครั้ง แต่นัทกลับถูกปฏิเสธ เพราะแพรเชื่อว่า ความรัก ก็เหมือนกับแวนที่หักไปแล้ว ถึงจะใช้กาอย่างดี ต่อให้มันกลับมาใช้ได้ แต่มันก็ยังรู้สึกไม่เหมือนเดิม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ.....	ข
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ	1
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2. การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	3
การกำกับภาพยนตร์	3
ความหมายและองค์ประกอบของความรัก.....	3
หลักจิตวิทยา.....	3
องค์ประกอบของความรัก	4
ศึกษามูตโตนจากภาพยนตร์	10
สรุปการค้นคว้า.....	12
เชิงอรรถท้ายบทที่ 2	13
3. บทภาพยนตร์.....	14
แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์.....	14
ประเด็นของเรื่อง.....	14
โครงเรื่องย่อ.....	14

โครงเรื่อง.....	15
โครงเรื่องขยาย.....	35
บทภาพยนตร์.....	40
วิเคราะห์บทภาพยนตร์ฉบับแรก	55
บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์	56
บทภาพยนตร์สำหรับถ่ายทำ	63
4. ขั้นตอนเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์	81
ขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์	81
การคัดเลือกนักแสดง	81
เครื่องแต่งกาย.....	84
สถานที่ถ่ายทำ.....	87
5. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	92
การเตรียมก่อนการถ่ายทำ.....	92
การถ่ายทำ.....	93
การกำกับแสดง.....	94
การกำกับภาพ.....	95
บทถ่ายทำและแผนการถ่าย	96
6. กระบวนการหลังการถ่ายทำ	97
การลำดับภาพ.....	97
การทำเอฟเฟคต์ด้านภาพ.....	100
การย้อมสี.....	100
7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	101
กระบวนการก่อนการถ่ายทำ.....	101
กระบวนการระหว่างการถ่ายทำ	101

กระบวนการหลังการถ่ายทำ	102
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	103
ประวัติผู้วิจัย	104

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

การนำเรื่องเกี่ยวกับความรัก ที่หลังจากเลิกลากกันไปแล้ว และประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า มาเป็นประเด็นในศิลปนิพนธ์ เกิดจากการตั้งคำถามว่า “คนที่เคยรักกันแล้วถ้าวันหนึ่ง ต้องเลิกลากจากกันนั้น สามารถกลับมาคบกัน อีกครั้งได้ไหม” เมื่อมันเกิดจากการตั้งคำถามเรื่องนี้ จึงถูกเล่าผ่านตัวละคร ที่เป็นกลุ่มของ วัยทำงาน เป็นวัยที่ต้องรับภาระต่างๆ และมีสิ่งที่ต้องทำ หลากหลาย บางครั้งจึงต้องการใครสักคนเพื่อ ที่จะเข้ามาเป็นคู่ชีวิต ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จะพาผู้ชมค้นหาในเรื่องที่ว่า คนรักกัน เมื่อเลิกลากจากกันแล้ว นั้นสามารถ กลับมารักกันเหมือนเดิม ได้หรือไม่

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์โรแมนติก
- 2.เพื่อสะท้อนให้ผู้ที่กำลังเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับความรัก หาทงแก้ไขปัญหานั้นๆด้วยวิธีของตนเอง

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์สั้น ความยาวประมาณ 8-15 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง DSLR Cannon5D Mark III ,SONY NEX700 ฉายขึ้นสมบูรณ์เป็น DVD ความละเอียด 1920x1080 สัดส่วนภาพ 1.78:1 อัตรา 23.976 ภาพ/วินาที บันทึกเสียงภาษาไทย/subtitle English

ลักษณะของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต เรื่อง “เธอและฉัน เคยมีวันที่แสนดี” อธิบายแนวความคิดว่า ความรักก็เหมือนกับแก้วที่แตกไปแล้ว ถึงต้องขึ้นมาใหม่ ยังไงมันก็ไม่เหมือนเดิม โดยนำข้อมูลจากประสบการณ์ของข้าพเจ้า

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

จัดหาภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก การเลิกลา มาศึกษาการนำเสนอ พฤติกรรม และการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ภายในเรื่อง โดยศึกษาจากภาพยนตร์เรื่อง Blue Valentine จัดหาข้อมูลพฤติกรรม แนวความคิดของความรัก ที่เกิดจากการไม่เข้าใจ เบื่อหน่าย เพื่อศึกษาสาเหตุ

การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

จัดหานักแสดงตามบุคลิกภาพที่ต้องการ โดยเริ่มจากคนใกล้ชิดที่สุด นักแสดงจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ จนถึงนักแสดงมืออาชีพ จัดหาสถานที่ที่ต้องการโดยการหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ก่อน หลังจากนั้นก็ไปดูสถานที่จริง และหาจากคนใกล้ชิด จัดหาทีมงาน ให้พร้อม และจัดเตรียม อุปกรณ์การถ่ายทำทุกชนิด

การถ่ายทำ

วางแผนและดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ และพร้อมแก้ปัญหาเมื่อเกิดสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด กำกับการแสดงของอารมณ์ที่แสดงออกผ่านสีหน้า

การจัดการหลังการถ่ายทำ

การตัดต่อภาพ เสียง ทำดนตรีประกอบ ให้ภาพยนตร์ออกมาตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการมากที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเข้าใจในกระบวนการกำกับภาพยนตร์สั้นโรแมนติคมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อสะท้อนให้ผู้ที่กำลังประสบปัญหาด้านความรัก ได้ทำความเข้าใจ กับมุมมองของ

ความรัก

บทที่ 2

การค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูล และการนำไปใช้

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นจะต้องทำการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลจนรวบรวมและสรุปเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนบทภาพยนตร์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้เพื่อกำหนดแนวทางก่อนจะถึงขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์

การกำกับภาพยนตร์¹

ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ จากองค์ความรู้ 2 ประการได้แก่ศาสตร์ของการกำกับการแสดงและศาสตร์ของการควบคุมวิธีการเล่าเรื่อง ศึกษาการตีความจากบทการฝึกซ้อมและการพัฒนานักแสดง การสื่อความหมายโดยการแสดงประกอบกับศึกษาทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับศิลปะภาพยนตร์ ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด รูปแบบและวิธีการถ่ายทอดเรื่องราว การสื่อความหมายเน้นการนำความรู้จากแนวคิดต่างๆ ไปทดลองปฏิบัติตลอดจนสนับสนุนให้รู้จักค้นหาวิธีการกำกับ ในแนวทางที่เหมาะสมสำหรับตน การกำกับภาพยนตร์ คือการกำกับที่สามารถทำให้คนดูตื่นเต้นไปกับหนังได้ตลอดเวลา คนดูจับจ้องอยู่กับสิ่งนั้นๆ เหมือนตัวเองได้เข้าไปอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริงๆ ก็มีไม่น้อยสถานการณ์ที่ประหลาด แนวคิดที่แปลกๆ ข้อคิดที่แหวกแนว

ความหมายและองค์ประกอบของความรัก²

ทุกคนเคยรัก และถูกรักมาทั้งนั้น ชีวิตของมนุษย์จึงมีบทบาทอยู่ กับความรักตั้งแต่ เกิดจนตาย เด็กที่เกิดใหม่ ๆ ยังรักใคร่ไม่เป็น แต่เขาก็ถูกความรักเข้าช่วยเหลือ โดยการถูกรัก จากพ่อแม่ และญาติพี่น้อง จึงทำให้อยู่รอดเติบโตขึ้นมาได้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า “ความรักนี้ แหะละที่ทำให้โลกหมุนอยู่ได้”

หลักจิตวิทยา

ความรักคืออารมณ์อย่างหนึ่ง อันหมายถึงความรู้สึกของคนเราที่มีอำนาจ แรงพอ ทำให้คนแสดงจิตกริยาออกมา เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายให้เห็น ดังนั้นเมื่อคนเรา เกิดมีความรักขึ้นแล้วก็จะแสดงจิตกริยาออกมา เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายให้เห็นดังนั้นเมื่อคนเรา เกิดมีความรักขึ้นแล้วก็จะแสดงอาการรักออกมา อันยากแก่การปกปิดซ่อนเร้น ซึ่งเราคงทราบกันดี

และเคยประสบกับตัวของเราเองกันมาแล้ว เช่น ความรักอันยิ่งใหญ่ของพ่อแม่ที่มีต่อลูก จะเห็นว่าพ่อแม่แสดงอาการว่ารักลูกมากมาย ในการเลี้ยงดูเอาใจใส่ และเสียสละหรือความรัก หนุ่มสาว ก็เป็นกรณีที่เรารู้เห็นอยู่เป็นประจำวันในสังคม ลองเขาได้รักกันเกิดความรักขึ้นมา ต่อให้มีอุปสรรคกีดขวางอย่างไรก็จะพยายามดิ้นรนไปสู่ความปรารถนาของอารมณ์รักจนได้

กล่าวตามธรรมดาแล้ว ความรัก หรือ รัก นี้ จัดเป็นอารมณ์ประเภทสุข เพราะเมื่อใดที่เกิดอารมณ์รักแล้ว เขาจะมีใจเบิกบานร่าเริงแจ่มใส เป็นความรู้สึกสุขใจที่ดี ฉะนั้นทุกคนจึงต่างแสวงหาที่จะรักคนอื่น และในขณะเดียวกันก็มีความต้องการให้ตนเอง เป็นที่รักของคนอื่นด้วย หน้าที่ของครูในโรงเรียนนั้นเมื่อก้าวเข้ามาในเรื่องรักแล้ว ครูจะต้องพยายามทำตัวให้เป็นที่ยรักของเด็ก และขณะเดียวกันครูก็ต้องรักเด็กทุก ๆ คนที่ครูสอน การสั่งสอนอบรมกันด้วยมีความรักเป็นทุนหนุนหลังอย่างนี้ จะช่วยให้การศึกษาสำเร็จด้วยดี

อธิบายได้ว่า ทุกคนจะรักในสิ่งที่ดี อะไรดีจะเป็นที่รักของคนทั้งสิ้น ดังนั้นทุกคนจึงอยากได้ ของที่ดี ๆ มีของใช้ดี ๆ มีลูกดี ๆ มีของกินดี ๆ สิ่งที่น่า ๆ เหมือน ๆ ทุกคนจึงไม่รัก ข้อที่ ๒ คือ เราจะรักในสิ่งที่ดีงาม คำว่างามก็คือ สวย นี่เอง ฉะนั้นของสิ่งงาม ๆ สวย ๆ จึงเป็นที่สບอารมณ์รักของเราเสมอ เช่น รักของใช้ที่สวยงาม มีลวดลายงดงาม รักในศิลปะอ่อนช้อยรักในสิ่งประดิษฐ์ มีลีลา สรภาพ อะไรที่สวยงามแล้วจะเป็นที่รักทั้งสิ้น ส่วนข้อ

สุดท้ายที่ว่า เรารักเพราะถูกใจนั้น จัดเป็นความรักส่วนตัวเฉพาะคน เมื่อมีความถูกใจแล้วรักแน่ ๆ ของนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม ดังนั้น บางคนก็ว่าสิ่งนั้นไม่ดี ไม่งาม ไม่น่ารัก แต่อีกคนหนึ่งรักก็เนื่องจากว่า สิ่งนั้นเป็นที่ถูกใจของเขา เหตุนี้เองคนรูปชั่วตัวดำ ซึ่งพูดกันธรรมดา ๆ แล้วยอมไม่ดีไม่งาม แต่ก็ยังเป็นที่ยรักของคนบางคน อยู่จนได้ ด้วยเหตุผลข้อนี้เอง คือ เพราะถูกใจ เช่นกับว่าถึงแม้จะคำที่คำจำ ถึงปากจะแหงกก็แหงก อย่างมีเสน่ห์ เป็นต้น

ฉะนั้น งาม ถูกใจจึงนับได้ว่าเป็นต้นตอของความรักโดยแท้ ท่านลองสำรวจสิ่งที่ท่านรัก เดี่ยวนี้บ้างก็ได้ว่า ที่ท่านรักสิ่งนั้นเพราะอะไร ข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่หนีจากรัก เพราะว่ามี รักเพราะว่างาม และสุดท้าย รักเพราะถูกใจ เป็นแน่

ความรัก : เป็นความผูกพันทางอารมณ์ (Emotional Attachment) ที่แสดงใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้สึก ความคิด และการกระทำ

ความรู้สึก : รู้สึกรัก ชอบ รู้สึกเป็นสุขที่ได้อยู่ใกล้ ทำให้ใจเต้น มองเห็นโลกเป็นสีชมพู

ความคิด : การมองผู้ที่ตนรักในแง่ดี มองเห็นคุณค่าและความหมายของเขา อยากทำสิ่งที่ดีให้ และอยากให้เขาพบแต่ความสุข

การกระทำ : การปฏิบัติต่อกันอย่างอ่อนโยน การดูแลเอาใจใส่ การสัมผัส กอดจูบ และมีเพศสัมพันธ์

ปัญหาที่พบบ่อย คือ คนจำนวนมากไม่ได้มองความรักในภาพรวม แต่มองเพียงด้านเดียว ความรักจะต้องแสดงออกมาทางกระทำด้วย หากสามีพูดว่า ดนรักภรรยามาก แต่ไม่เคยแสดงน้ำใจ หรือช่วยเหลืองานบ้านเลย ไม่เคยให้อะไรดี ๆ ในวันวาเลนไทน์ ไม่เคยมอบดอกไม้ หรือของขวัญให้ ก็อาจทำให้คู่ของเราไม่มั่นคงได้ และในที่สุดก็ต้องผิดหวัง

อย่างไรก็ตาม มนุษย์บางประเภทอาจมีข้อจำกัดในการแสดงออกซึ่งความรัก เช่นการถูกเลี้ยงดูไม่ให้บอกรักผู้ชายก่อน มันไม่ตือย่ถูกเนื้อต้องตัวกันโดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน มันไม่งาม ในกรณีนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งจะต้องเข้าใจในข้อจำกัดนั้น

องค์ประกอบของความรัก

มีผู้อธิบายองค์ประกอบของความรักไว้หลายอย่าง Sternberg (1986) กล่าวว่า ความรักมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ความใกล้ชิดผูกพัน (Intimacy) การอุทิศตัวต่อกัน (Commitment) และอารมณ์รัก (Passion) องค์ประกอบดังกล่าวเปรียบเสมือนมุมทั้งสามของรูปสามเหลี่ยมด้านเท่า อันเป็นตัวกำหนดรูปแบบของความรัก 7 ชนิด ได้แก่

1. เฉย (nonlove) เป็นความรู้สึกของคนทั่วไปในสังคมที่ไม่รู้จักกันมาก่อน
2. ชอบ (Liking) หมายถึง ความรู้สึกใกล้ชิดผูกพัน ต่ออีกบุคคลหนึ่ง แต่ปราศจากความหลงใหล หรือข้อผูกมัด
3. รักแรกพบ (Infatuated Love) เกี่ยวข้องกับความรู้สึกหลงใหล แต่ปราศจากความผูกพัน หรือข้อผูกมัด
4. หมดรัก (Empty Love) เกิดจากการตัดสินใจผูกมัดที่ปราศจากความผูกพัน และความหลงใหล พบได้ในคู่รักที่คบกันมาสักระยะจนความรู้สึกถูกใจในรูปร่างหน้าตาเริ่มหมดไป
5. รักโรแมนติก (Romantic Love) ประกอบด้วยความหลงใหล ผูกพัน โดยปราศจากข้อผูกมัด
6. Fatuous Love เป็นความรักที่มีข้อผูกมัด และความรู้สึกหลงใหล แต่ปราศจาก ความผูกพัน
7. Consummate Love เป็นความรักที่มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้าน คือทั้งความหลงใหล ข้อผูกมัด

โดยสรุปแล้วองค์ประกอบของความรัก ที่สำคัญ มีดังนี้

1. การอุทิศตนต่อกัน
2. ความผูกพัน
3. ความสนิทสนมอย่างลึกซึ้ง
4. การมองเห็นคุณค่าและส่วนที่ดีของอีกฝ่ายหนึ่ง
5. ความอดทน
6. การให้อภัย
7. อารมณ์รัก

การอุทิศตนต่อกัน

องค์ประกอบที่สำคัญของความรักคือ การอุทิศตนต่อกัน (Commitment) ความรักจะคงที่ และงอกงามไม่ได้หากปราศจากการอุทิศตนต่อกัน การอุทิศตนจะช่วยให้ความสัมพันธ์ดำรงอยู่ได้ อย่างมั่นคง แม้จะมีความทุกข์ ความขัดแย้ง หรือความผิดหวังเกิดขึ้น คู่รักที่อุทิศตนต่อกันจะยอม อดทนต่อความยากลำบากที่เกิดขึ้นและช่วยกันแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ดี การอุทิศตนประกอบด้วยพฤติกรรมสำคัญ 2 ประการ คือ

1. ความรับผิดชอบ (Responsibility) ชีวิตคู่เป็นความรับผิดชอบของคนสองคน ไม่ใช่ของ คนใดคนหนึ่ง คู่รักจะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันในการดูแลรักษาชีวิตคู่เอาไว้ นั่นหมายความว่า ทั้งคู่ต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้ความสัมพันธ์ดำเนินไปด้วยดี และหากความสัมพันธ์มีปัญหา ทั้งคู่ต้องช่วยกันแก้ไข ไม่ใช่โยนความผิดให้อีกคนหนึ่ง

2. การปกป้องความสัมพันธ์ให้ปลอดภัย (Protectiveness) ชีวิตคู่เป็นระบบย่อยที่อยู่ใน ระบบใหญ่แห่งครอบครัว ชุมชน และสังคม ดังนั้นจะมีระบบอื่นๆ ที่มากระทบชีวิตคู่ได้เสมอ เช่น ระบบของลูก เครือญาติ ที่ทำงาน ฯลฯ คู่สมรสหรือคู่รักต้องพยายามรักษาชีวิตคู่ให้ปลอดภัยและ มั่นคง โดยการสร้างขอบเขต (Boundary) ที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้ระบบอื่นเข้ามาแทรกแซงความสัมพันธ์ ดังกล่าว

การอุทิศตน เป็นภารกิจร่วมกันของทั้งสองฝ่าย และจะเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริงต่อเมื่อต่างฝ่าย ต่างรู้สึกว่าคุณค่าและเป็นที่รักของอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ละฝ่ายจะต้องเชื่อมั่นในการอุทิศตน และความซื่อสัตย์ของอีกฝ่าย ทั้งต้องมั่นคงในการอุทิศตนของตนเองด้วย

ความผูกพัน

ความผูกพัน (Attachment หรือ Affective Involvement) หมายถึงระดับความรู้สึกห่วงใยที่บุคคลมีต่อกัน รวมทั้งความสนใจและการเห็นคุณค่าของกันและกัน ความผูกพันที่ไม่เหมาะสมในคู่รักอาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งดังนี้ (Epstein, Bishop และ Baldwin 1982)

1. ผูกพันจนเหมือนเป็นบุคคลเดียวกัน (Symbiotic Involvement) เป็นความ ผูกพันที่แน่นแฟ้นจนทั้งคู่เหมือนเป็นบุคคลเดียวกันและไม่มีขอบเขตส่วนตัวเลย

2. ผูกพันมากเกินไป (Over Involvement) ความผูกพันเป็นไปอย่างปกป้อง หรือจู้จี้จ้านมากเกินไป และอีกฝ่ายหนึ่งมีความเป็นส่วนตัวหรือเป็นตัวของตัวเองน้อยมาก

3. ผูกพันเพื่อตนเอง (Narcissistic Involvement) ความสนใจในอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่ได้เป็นไปอย่างจริงใจ แต่เป็นไปเพื่อตนเอง (Egocentric) และเพื่อเสริมสร้างคุณค่าให้ตนเอง

4. ผูกพันโดยปราศจากความรู้สึก (Involvement Devoid of Feeling) คู่สมรสไม่มี ความลึกซึ้งทางอารมณ์และความห่วงใยด้วยน้ำใสใจจริง ความสนใจที่มีต่ออีกฝ่ายหนึ่งเป็นไปเพราะ ความอยากรู้อยากเห็น อยากควบคุมหรือเป็นไปตามหน้าที่ เช่น สามีที่มีภรรยาบ่อย แต่ต้องมาแสดง ความห่วงใยภรรยาหลวงยามเจ็บไข้ เป็นต้น

5. ปราศจากความผูกพัน (Lack of Involvement) คู่สมรสหรือคู่รัก ไม่มีความสนใจ ใยดีกันเลย เป็นแบบต่างคนต่างอยู่ ชีวิตคู่มีความหมายเพียงการมาอยู่ร่วมชายคาเดียวกันเท่านั้น

ความผูกพันที่ไม่เหมาะสมดังกล่าวนี้

ทำให้คู่สมรสขาดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน และความรู้สึกที่จะพึ่งพิงกันได้ในยามจำเป็น นอกจากนี้ยังทำให้ไม่สามารถ ร่วมมือกันทำภารกิจ ที่สำคัญให้ลุล่วงไปได้ ตัวอย่างเช่น สามีภรรยาที่ไม่มีความผูกพันใกล้ชิดกัน ย่อมไม่สามารถ ปกครองลูกได้ เป็นต้น

ความผูกพันที่เหมาะสมคือ

ความผูกพันอย่างมีความเข้าใจ (Empathic Involvement) นั่นคือ มีความสนใจและผูกพันต่ออีกฝ่ายหนึ่งอย่างแท้จริง โดยมีพื้นฐานอยู่บน ความเข้าใจในความ ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง ความผูกพันแบบนี้ทำให้คู่สมรส ตอบสนองความต้องการ ทางอารมณ์ ของอีกฝ่ายได้อย่างเหมาะสม ความผูกพันจะต่างกันในชีวิตแต่ละระยะ โดยจะสูงสุดในระยะ ที่เพิ่งรักกันใหม่ ๆ หรือแต่งงาน และลดลงในระยะที่ถูกเข้าวัยรุ่น หลังจากนั้นจะสูงขึ้น อีกเมื่อลูกโต และแยกจากครอบครัวไป

ความสมดุลระหว่างความผูกพันและความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเองเป็นสิ่งสำคัญ และจะแตกต่างกันไปในแต่ละคู่ สามีภรรยาอาจมีความต้องการแตกต่างกัน เช่น สามีต้องการความเป็นตัวของตัวเองมาก แต่ภรรยาต้องการความผูกพันมาก ดังนั้น คู่สมรสหรือคู่รักต้องตระหนักถึงความแตกต่างนี้และพยายามทำให้ความผูกพันที่มีต่อกันเป็นไปอย่างเหมาะสมกับความต้องการของแต่ละฝ่าย หากความผูกพันเป็นไปอย่างเหมาะสมก็จะทำให้เกิดปัญหาได้ เช่น ภรรยาเข้ามาผูกพัน

ใกล้ชิดกับสามีมากเกินไป มาคอยดูแลเอาใจใส่มากเกินไปจนสามีรู้สึกอึดอัด สามีก็อาจต้องพยายามหาทาง สร้างระยะห่างด้วยวิธีต่างๆ เช่น กลับบ้านค่ำ ทำงานพิเศษ หรือไปมีผู้หญิงคนใหม่ เป็นต้น ในชีวิตของบุคคลจะมีความผูกพันกับคนหลายคน นอกจากกับคู่ของตนแล้วยังมีความผูกพันกับลูก พ่อแม่ ญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงอีกด้วย แต่ต้องระวังไม่ให้ความผูกพันกับบุคคลอื่นในระบบภยานอกนั้นมากเกินไปจนความผูกพันที่มีต่อครอบครัวปัจจุบัน เพราะจะทำให้ครอบครัวปัจจุบันเกิดปัญหาได้ การที่บุคคลมีความผูกพันกับคู่ของตนเองมากเกินไป อาจทำให้เกิดปัญหา เช่น อาจเกิดการพึ่งพิงอีกฝ่ายหนึ่งมากเกินไป มีความคาดหวังว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องเข้าใจตน มีคำตอบให้ตนทุกอย่าง หรือแก้ปัญหาให้ตนได้เสมอ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเป็นไปไม่ได้ ความคาดหวังนี้จะทำให้เกิดความรู้สึกผิดหวัง และอีกฝ่ายหนึ่งจะเกิดความรู้สึกว่าตนปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่ดีพอการมีความผูกพันที่เหมาะสมโดยมีความเป็นตัวของตัวเองเพียงพอจะทำให้ทั้งคู่ไม่มีปฏิกิริยาต่อกันมากเกินไป ทั้งสองฝ่ายจะสื่อสารกัน เปิดเผยความรู้สึกนึกคิดต่อกันได้อย่างอิสระและจะสามารถ ปรึกษาประคองต่อกันได้ดี

ความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง

ความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง (Intimacy) หมายถึง ความรู้สึก ใกล้ชิด เชื่อมโยงผูกพัน และ ห่วงใยในสวัสดิภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง ต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งมีความสุข มีความเข้าใจกัน แบ่งปัน ซึ่งกันและกัน พุดคุยกันอย่างใกล้ชิด ให้ความสำคัญต่อกัน เห็นแก่คุณค่าของ กันและไว้วางใจซึ่งกันและกัน Intimacy เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในชีวิตสมรส เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้ทั้งคู่อดทนและฝ่าฟันอุปสรรคไปได้ โดย

Intimacy มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

ความผูกพัน

ห่วงใยเอาใจใส่อีกฝ่ายหนึ่งด้วย

เอาใจใส่ในสวัสดิภาพ ความเป็นอยู่ และความรู้สึกซึ่งกันและกัน

ดูแลต่อกันอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

เป็นที่พึ่งพิงของกันได้ในยามลำบาก

การใช้เวลาร่วมกัน

การเข้าใจในความรู้สึกนึกคิดของอีกฝ่ายหนึ่ง ทำให้ต่างยกโทษให้กันได้ และร่วมมือกัน แก้ปัญหา แทนที่จะโกรธหรือทะเลาะกัน ต้องอาศัยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและ การเปิดเผยความรู้สึกนึกคิดต่อกันอย่างอิสระ

การร่วมรับรู้ในความสุข คู่รักต้องสามารถมีความสุขกับอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควร การมีความสุขสนุกสนานร่วมกัน แบ่งปันความสุขและความรู้สึกดี ๆ ให้กัน

การร่วมรับรู้ในความทุกข์ ความรู้สึกเชิงลบหลายอย่าง เช่น ความโกรธ เศร้าเสียใจ ขมขื่น เจ็บปวด รู้สึกผิด ฯลฯ

การร่วมรับรู้ในความรู้สึกเชิงลบของอีกฝ่ายหนึ่ง จะทำให้ความสัมพันธ์ดำเนินไปด้วยดี มีความรักใคร่ผูกพันกัน และเข้าอกเข้าใจกันมากขึ้น

Intimacy จะเป็นไปได้ดีด้วยปัจจัยต่อไปนี้

1. ความใกล้ชิดและความห่างที่เหมาะสม ความใกล้ชิดทางกายภาพ (Physical Closeness) จะเป็น สิ่งสำคัญในการสร้าง Intimacy ใ กลัสนั่นพอที่จะรู้สึกถึงความรักใคร่ผูกพัน และห่างกันพอที่จะมี ความเป็นตัวของตัวเอง

2. ความสมดุลในอำนาจ อำนาจที่เท่าเทียมกันจะทำให้เกิด Intimacy อย่างแท้จริง ผู้ชาย มักเคยชินกับสถานภาพที่มีอำนาจมากกว่าผู้หญิง ดังนั้นถ้ามีภรรยาที่ดูเกินไป ก็จะไม่สามารถมี Intimacy ที่แท้จริงกับภรรยาได้....อาจทำให้เกิดการคบชู้หรือมีภรรยาน้อยตามมา

3. การสื่อสารและการแก้ไขความขัดแย้งจะทำให้ไม่มีกำแพงกั้นระหว่างคู่รัก

การมองเห็นคุณค่าและส่วนที่ดีของอีกฝ่ายหนึ่ง

คู่รักจะต้องมองเห็นคุณค่า ความหมาย และสิ่งดีในกันและกัน ซึ่งการมองเห็นคุณค่า และ ส่วนดีของอีกฝ่ายหนึ่งอาจทำได้โดยแสดงความขอบคุณในสิ่งดีที่อีกฝ่ายหนึ่งทำให้ การแสดงออก ซึ่งความรัก เช่นการสัมผัส การโอบกอด รวมทั้งคำพูดว่า "ผมรักคุณ"

ความอดทน

ความอดทนเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงวุฒิภาวะ (Maturity) ความรักที่เติบโตถึงวุฒิภาวะจะต้อง มีความ อดทนและความหนักแน่น ความอดทนจะทำให้คู่รักจัดการกับความขัดแย้ง ความผิดหวัง และความ ขมขื่นได้อย่างเหมาะสม ความอดทนจะทำให้คู่รักได้ต่อกันช้าลง ใช้เวลาใคร่ครวญก่อน ว่า ปฏิกริยา ที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร และหาวิธีแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความอดทนจะ ต้องประกอบ ด้วยความรักและการให้อภัย ไม่ใช่ออดทนแบบเก็บกดความโกรธไว้ ความอดทนแบบ แรก จะนำมาซึ่ง ความสงบใจ แต่แบบหลังจะนำมาซึ่งความรุ่มร้อนใจ ความโกรธและการพยายาม แก้แค้น

การให้อภัย

ในความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันอาจมีความผิดพลาดเกิดขึ้นได้เสมอ ฝ่ายหนึ่งอาจทำให้ อีกฝ่าย โกรธ เสียใจ และรู้สึกเจ็บปวดได้บ่อย ๆ หากไม่มีการให้อภัยซึ่งกันและกัน ก็จะเกิดความ ขมขื่น ที่ฝังลึกและกีดกร่อนความสัมพันธ์ให้พังทลายลงได้ และฝ่ายที่เจ็บปวดต้องทำความเข้าใจ เหตุผล และข้อจำกัดของฝ่ายแรก พร้อมทั้งจะให้อภัยและให้โอกาสฝ่ายแรกในการเริ่มต้นใหม่ การยก โโทษ และคืนดีกัน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ความสัมพันธ์ดีขึ้น

อารมณ์รัก

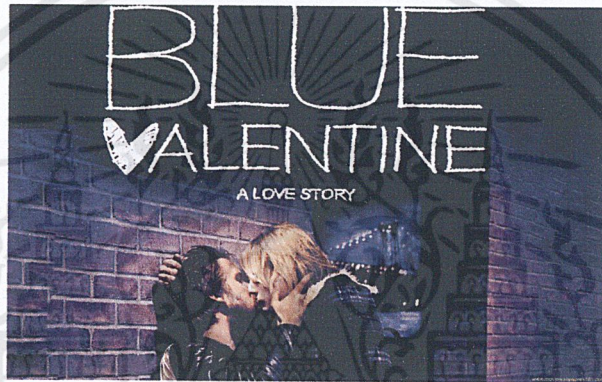
อารมณ์รัก (Passion) คือ ความปรารถนา ที่ดึงดูดหญิงชายเข้าหากัน อารมณ์รัก แสดงออกมาในรูปของความรู้สึกโรแมนติก ความต้องการใกล้ชิดด้านกายภาพ กอด จูบ จับมือ รวมทั้ง การมีเพศสัมพันธ์ ในระยะเริ่มต้น อารมณ์รักมักจะรุนแรงมาก และจะค่อยลดความรุนแรง ลงเรื่อย ๆ (อย่างที่พ่อบ้านบางคนบอกว่าน้ำพริกถ้วยเก่า จืดจาง ต้องออกไปหาอารมณ์รักกับสาว น้อยหน้าใหม่ ใสๆ) สำหรับผู้ชาย การแสดงออกซึ่งความรักจะเกี่ยวข้องกับความต้องการทางเพศ เป็นอย่างมาก แต่ผู้หญิงมักถือว่า การแสดงออกซึ่งความรักและความห่วงใยนั้นมีความสำคัญกว่า การมีเพศสัมพันธ์

ศึกษามูโตนจากภาพยนตร์

Blue Valentine (2011)

ใช้วิธีเล่าเรื่องย้อนกลับไปกลับมาของ พระเอกและ นางเอก โดยเริ่มจากชีวิตครอบครัว ณ ปัจจุบัน ที่มีลูกสาวตัวน้อยๆ เป็นโซ่ทองคล้องใจ จากนั้นหนังก็พาเราย้อนกลับไปรู้จักตั้งแต่หวนอนปลายเท้าของทั้งคู่ พื้นอดีตก่อนที่จะมาเจอกัน ระหว่างนั้นหนังก็ตัดสลับกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่ดำเนินไปข้างหน้า เรียกว่า ระหว่าง อดีต และ ปัจจุบัน เดินคู่ขนานกันไปเป็น เส้นตรง

ภาพที่ 1 โปรเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Blue Valentine

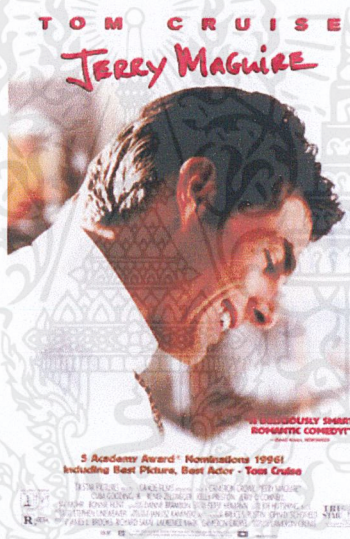
ที่มา : “Blue Valentine กับพล็อตที่วาดด้วยการทบทวนความสัมพันธ์ของคู่รัก”[ออนไลน์]
สืบค้น 4 มิถุนายน 2558.

เข้าถึงได้จาก <http://www.komchadluek.net/detail/20110217/89031/BlueValentine.html>⁴

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าศึกษาเรื่องการเล่าเรื่องของภาพยนตร์แล้วได้นำมาปรับใช้กับภาพยนตร์เรื่อง ครึ่งหนึ่ง เธอและฉันมีวันที่แสนดี โดยตัวภาพยนตร์เรื่องนี้มันจะเล่าเรื่องไปไม่ได้เร็วมาก ระดับอารมณ์ของตัวละครนั้นค่อยๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนในฉาก Climax ของภาพยนตร์ ตัวฉากหรือสถานการณ์อาจไม่ได้หวือหวา เป็นเหตุการณ์ที่ร่วมสมัย แต่มันเต็มไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกที่อัดแน่นของตัวละคร และภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้นำมาศึกษาเรื่อง Mood&Tone และเรื่องการถ่ายภาพ ในเรื่องมีการจัดแสงให้ดูเป็นธรรมชาติเพื่อที่จะทำให้คนดูเชื่อว่าได้ไปอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริงๆ

Jerry Maguire (1996)

ตัวแทนนักกีฬาชื่อดังที่ได้สูญเสียความรู้สึกที่ว่าทำไมเขาถึงรักงานที่เขาทำอยู่เขาจึงตัดสินใจ สักคายนา หลักจรรยาบรรณในอาชีพของเขาเสียใหม่ โดยยกความสำคัญของความซื่อสัตย์, ความยุติธรรม, และมนุษยธรรม ผลตอบแทนในรูปเล่ม “ถ้อยแถลงภารกิจ” ที่เขาได้รับคือ เขาถูกไล่ออกจากงานที่กำลังเฟื่องฟูของเขา และต้องเริ่มต้นใหม่จากศูนย์ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม ยังมีคนหนึ่งที่ชื่นชมในความมุ่งมั่นและจริยธรรมใหม่ของเขา Dorothy Boyd ซึ่งเป็นพนักงานบัญชีของบริษัทลาออกตาม Maguire เพื่อช่วยเขาเริ่มก่อสร้างธุรกิจใหม่ ซึ่งมีลูกค้าเพียงคนเดียวคือ Rod Tidwell ซึ่งเป็นนักกีฬา ที่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จนัก ขณะนี้เป้าหมายสำคัญในชีวิตของ Maguire ไม่ใช่ความร่ำรวยมั่งมีอีกต่อไป นั่นทำให้เขาได้พบกับความหมายที่แท้จริงของชีวิต ความสุข และความรักที่เขาไม่เคยได้สัมผัสมาก่อน

ภาพที่ 1 โปรเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Jerry Maguire

ที่มา : “ทุกคนรักเขา ทุกคนทอดทิ้งเขา ชีวิตใหม่ของเขา เริ่มต้น ณ บัดนี้”[ออนไลน์] สืบค้น 4 มิถุนายน 2558.

เข้าถึงได้จาก <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=prince-who&month=07-2009&date=08&group=7&gblog=1>

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าศึกษาเรื่องการเล่าเรื่องของภาพยนตร์แล้วได้นำมาปรับใช้กับภาพยนตร์เรื่อง ครั้งหนึ่งเธอและฉันมีวันที่แสนดีโดยตัวภาพยนตร์เรื่องนี้นี้จะเล่าเรื่องผ่านตัวละคร Jerry Maguire จัดเป็นตัวละครที่ “ไม่ยอมแพ้” ต่อชีวิตจริงๆครับ แม้จะตกงาน และถูกเพื่อนๆ หักหลัง หมดตัวถึงแตก แต่แทนที่จะพุ่มพ่าย เขากลับเลือกที่ก้าวต่อไปข้างหน้า เริ่มต้นนับหนึ่งใหม่ในทันที โดยนำมาปรับใช้เพื่อเสริมมิติให้กับตัวละคร และเทคนิคการเล่าเรื่อง

สรุปการค้นคว้า

1.การกำกับภาพยนตร์ ช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจถึงการกำกับ และอธิบายบทเพื่อให้นักแสดงถ่ายทอดอารมณ์ออกมา ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

2.ความหมายและองค์ประกอบของความรัก ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจในมุมมองของความรัก ที่มีหลากหลายรูปแบบ เช่นความรักบริสุทธิ์ ที่เราได้จากพ่อแม่หรือครูอาจารย์ ซึ่งนำมาใช้ในส่วน of ภาพยนตร์นั้นคือ ความรักคือการให้

3.สรุปจากการค้นคว้าหลักจิตวิทยาในเรื่องของความรัก ความรักคืออารมณ์อย่างหนึ่ง ช่วยทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจสภาวะตัวละครมากขึ้น โดยเฉพาะ ความรู้สึก ความคิด ทำให้ตัวละครมีมิติมากขึ้น

4.สรุปจากองค์ประกอบของความรัก ที่มีองค์ประกอบอยู่ 3ประการ ความใกล้ชิด การอุทิศตนต่อกัน และอารมณ์รัก ข้าพเจ้าศึกษาและเข้าใจถึงองค์ประกอบ 3ส่วนนี้มากขึ้น และนำมาปรับใช้เพื่อพัฒนาบทและทิศทางของหนัง

5.สรุปจากหัวข้อ การมองเห็นคุณค่าและส่วนที่ดีของอีกฝ่ายหนึ่ง การมองเห็นคุณค่า ความหมาย และสิ่งดีในกันและกัน ซึ่งการมองเห็นคุณค่าและส่วนดีของอีกฝ่ายหนึ่งอาจทำได้โดย แสดงความขอบคุณในสิ่งดีที่อีกฝ่ายหนึ่งทำให้ ซึ่งถือว่าการแสดงออกซึ่งความรัก ข้าพเจ้าได้นำมาใช้ ในการพัฒนาบทภาพยนตร์ เรื่องของความอดทนของตัวละคร และการรู้จักให้อภัย รู้จักใช้เหตุผลและ ผล

เชิงอรรถท้ายบทที่ 2

¹การกำกับภาพยนตร์ [ออนไลน์], สืบค้น 2 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://elearning.rsu.ac.th/course/info.php?id=273>

²ความหมายและองค์ประกอบของความรัก [ออนไลน์], สืบค้น 2 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก

http://www.serra.in.th/loveis/love_is-object.html

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางของบทภาพยนตร์

ภาพยนตร์สั้น เรื่องนี้มีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองความรัก ซึ่งได้เกิดจากการประสบการณ์ของข้าพเจ้า และจากการพูดคุยกับคนรอบข้าง ความรักนั้นคือสิ่งสวยงาม ที่เกิดจากการคนสองคน ที่มีความรู้สึกที่ลึกซึ้ง ไปจนถึงการนึกคิด ไปในทิศทางเดียวกัน คอยใส่ใจ ดูแลกัน และกัน ภาพยนตร์เรื่องนี้จะเล่าถึงผลกระทบ ความรักที่เกิดจากความรู้สึก หมดรักไปแล้ว จะเล่าผ่านตัวละครวัยทำงาน ที่มียังคงไม่นึกถึงเรื่องราว ความรู้สึกที่ดี ต่อความรักที่เคยมี และมีสิ่งต่างๆ มากมายที่ต้องแบกรับโดยจะพาผู้ชมเรียนรู้การในมุมมองความรักเจ็บปวดใจพร้อมๆ กัน

ประเด็นของเรื่อง (THEME)

ความรักก็เหมือนแก้วที่แตกแล้ว ถึงจะต่อกลับใช้ได้ยังไม่งามก็ไม่เหมือนเดิม

โครงเรื่องย่อ (synopsis)

หลังจากที่นัท ชายหนุ่มวัย 28ปีได้เลิกกับแพร์แฟนสาวด้วยความที่ไม่เข้าใจกัน เวลาผ่านไปหนึ่งปี ทั้งคู่ได้บังเอิญเจอกัน ทำให้นัทคิดถึงวันเก่าๆ และอยากที่จะกลับไปคืนดี กับแพร์อีกครั้ง นัทจึงลองทำตาม กระทั่งพันทิปซึ่งเป็นวิธีขอแฟนสืบเปิดเผยข้อ เหมือนกับว่าวิธีนี้จะใช้ได้ผล มันทำให้นัทและแพร์กลับมาดีกันอีกครั้ง ซึ่งทุกอย่างกำลังพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ เรื่องทั้งหมดก็เกือบจะไปได้ด้วยดี จนมาถึงข้อสุดท้าย นัทตัดสินใจทำตามโดยขอแพร์เป็นแฟนอีกครั้ง แต่นัทกลับถูกปฏิเสธ เพราะแพร์ไม่อยากจะกลับไปพบเจอกับความรู้สึกที่เจ็บเดิมๆอีก สิ่งนั้นมันยังคงฝังใจแพร์อยู่ แพร์จึงเลือกที่จะหยุดความสัมพันธ์กับนัทไว้เพียงเท่านี้ หลังจากนั้นจึงทำให้นัทคิดขึ้นได้ว่าความรักก็เหมือนแก้วที่แตกแล้ว ถึงจะต่อกลับใช้ได้ยังไม่งามก็ไม่เหมือนเดิม นัทเลือกที่จะดำเนินชีวิตต่อไป โดยเก็บเลือกที่จะเก็บเรื่องราวดีๆเอาไว้

โครงเรื่อง (Treatment)

“ครั้งหนึ่ง เธอและฉันเคยมีวันที่แสน”

เซียนชายหนุ่ม เจ้าของกิจการร้านเสื้อผ้าส่วนตัว ที่หน้าตาดีมีแฟนมาแล้ว หลายคน จนวันหนึ่งเขาพบกับมัดหมี่ เพื่อนร่วมหุ้นส่วนธุรกิจ ทั้งคู่ตกลงคบหา คู่ใจกัน มัดหมี่เป็นสาวนักออกแบบเสื้อผ้าให้กับแบรนด์ชั้นนำ เป็นคนคิดมาก และ ละเอียดย่อนเรื่องความรัก ทั้งสองร่วมหุ้นประกอบธุรกิจร้านเสื้อผ้าด้วยกันและมี เพื่อนอีก3คน เป็นหุ้นส่วน วันหนึ่งทั้งคู่ได้ถูกหมอดูทักว่า ทั้งสองไม่ใช่เนื้อคู่กันโดยผู้หญิงตอนนี้ยังไม่มี ส่วนผู้ชายเป็นผู้หญิงผิวแทน ทำให้ความรักและความรู้สึกดีๆ ที่มีให้กัน มันบั่นทอนลง เป็นเหตุให้ทั้งสองทะเลาะกัน

มัดหมี่ปากล่องฟิล์มของสะสมที่คุณพ่อมอบให้เซียนเฉียดหัวเขาไปกระทบ กับผนัง และกลิ้งนั้นก็แตกกระจาย ตามด้วยหนังสือ ไอ ฟรังก์ กรรไกร รูปภาพของ เธอ รูปภาพของเรานาฬิกาสะสม และกีตาร์ “เดี๋ยวก่อน! มันจะมากเกินไปแล้วนะ ผมขอสารภาพเองว่าเรื่องนี้มันเกิดจากที่ หน้าตาของผมมันออกมาโอเค และก่อ ปัญหา ได้มากขนาดนี้ และนี่จะเป็นข่าวของขึ้นสุดท้ายที่ผมจะยอมให้เธอเพียงเล่น เป็นลูกลับบี้ ยังไงผมก็เชื่อว่าเรื่องนี้มันไม่ใช่แค่หมอดู ที่ทักว่าเราสองคนไม่ใช่เนื้อคู่ กัน เธอชอบประหลาดว่าเธอจะไปอาบแดด ทุกครั้งที่เราทะเลาะกัน ผมเลือกที่จะไม่ หนีปัญหานี้ โดยการชิงไปคบกับคนใหม่ อย่างสบายใจ แล้วกลับมาเจอปัญหาแบบนี้ อีกซ้ำๆ แ่นๆ เราจะแก้ไปด้วยกัน และเราจะกลายเป็นตำนาน เราจะคือสุดยอด ประมาจารย์ สะท้านโลกกันย์ ปันรักให้เธอ ร้อน ซ่อนไว้ให้เธอรัก รับรองว่าดีแน่ ” เซียนคว้ากีตาร์ไว้ทันก่อนที่จะโดนผนัง,

เซียนและมัดหมี่นั่งดูรายการดร.เลิฟสอนรัก ผ่านแอปพลิเคชั่น ดร.เลิฟเป็นผู้ เชี่ยวชาญด้านความรัก ในทุกาปัญหาคดร.สามารถแก้ไขได้หมด ทำให้คนกลับ มารัก กันดีแล้ว เป็นแสนราย ทั้งคู่นั่งดูรายการในโทรศัพท์มือถือ โดยที่เซียนเป็นคนถือ โ ทรศัพทไว้โนมือ เมื่อเซียนกดปอสแล้วเอามือถือลง พบดร.นั่งอยู่ตรงหน้า ทั้งคู่ได้ นั่งอยู่ในห้องทำงานของดร.เลิฟ หลังจากที่ทั้งคู่ได้โทรมาสอบถามรายละเอียด การเข้าคอร์ส และเคลียร์ภาระงานต่างๆมาเพื่อเข้าคอร์สบำบัดความรักของดร.เลิฟ ดร.เลิฟได้ให้กรอกแบบฟอร์ม ทำการเริ่มภารกิจการทำข้อตกลงต่างๆ ดร.เลิฟได้ขอ เก็บโทรศัพท์มือถือของทั้งคู่ เซียนและมัดหมี่ส่งมือถือให้ พร้อมกับกดปิดเครื่อง ดร.เลิฟส่ง I Pad สีชมพูให้ โดยเราจะติดต่อกันผ่านเครื่องมือชิ้นนี้ และเพื่อรับ ภารกิจต่างๆที่จะให้ทั้งสองได้ปฏิบัติร่วมกัน เมื่อ ดร.เลิฟพูดอธิบายรายละเอียด ต่างๆจนจบ ได้เรียกผู้ช่วยสาวสวยชื่อว่า แซนดี้ แซนดี้เดินเข้ามาพร้อม

กับ สุนัขพันธุ์ปอม พร้อมกับส่งมอบให้กับ เซียนและมัดหมี่ ดร.เลิฟ อธิบายว่า สุนัขตัวนี้ชื่อว่าหมี มันเป็นตัวช่วยที่ทำให้รักหลายคู่สำเร็จมาแล้ว มันเหมือน กามเทพตัวน้อย ขอให้คุณดูแลมันอย่างดีจนกว่าจะจบภารกิจ โดยดร.เลิฟ ส่งทั้งสองคนนี้ไปอยู่ที่บ้านพักริมทะเล เป็นบ้านส่วนตัว ที่อากาศถ่ายเทสะดวก ปราศจากมลภาวะรบกวนจากสิ่งต่างๆ เพื่อให้ทั้งสองได้มีเวลาอยู่ร่วมกัน ซึ่งดร.เลิฟได้จัดเตรียมไว้ เป็นกรณีพิเศษ

เขียนและมัดหมี่สะพายเป้เต็มไปด้วยกระเป๋าเสื้อผ้าพร้อมกับ อุ้มเจ้าหมี่ ยืนอยู่ที่หน้าบ้านพักริมทะเล เมื่อถึงทั้งคู่เดินเข้าไปเก็บของ พร้อมสำรวจตาม ห้องต่างๆ พบอุปกรณ์ต่างๆ มากมาย ชวนน่าสนุก ทั้งคู่ทำงานคร.เลิฟผ่านเครื่องมือ I Pad โดยวันแรกคร. ได้ทั้งทั้งสองพักผ่อนตามอัธยาศัย โดยการทำภารกิจจะเริ่มวัน รุ่งขึ้น และให้ทั้งสองกดเปิดเพลงในโปรแกรมในแอปพลิเคชันใน I Pad และเพลงจะ ซึ่งคัดออกในลำโพงที่ติดอยู่ในบ้าน ซึ่งเพลงนั้นเป็นเพลงบัลลาดดนตรีเมโลดี้สวยๆ ฟังสบาย ส่งผลให้ผู้ฟังรู้สึกผ่อนคลาย เขียนและมัดหมี่เดินออกไปที่ข้างนอกบ้าน เขียนกางแขนออกรับอากาศที่บริสุทธิ์ ที่ริมทะเล พร้อมพูดคุยกันเล็กน้อย เขียน หยิบ I Pad ขึ้นมา กดเปลี่ยนเพลงไปโหมด Pop-Rock หลังจากนั้น พุดออกมาด้วย ใบหน้าที่ฮึกเหิม ว่าเปิดศึก โดยงูมมิดหมี่วิ่งลงไปในทะเล ทั้งคู่เล่นกันอย่างกอดรัด พัดเหวี่ยงกันใต้น้ำ โดยลืมหูลือเรื่องราวต่างๆ ที่เคยคิดค้างกันไว้ในใจ เขียนวิ่งเข้าไป ในบ้าน หยิบขวดเหล้าจากนอกของคร.ที่เรียกว่าในตู้โชว์ หอบออกมาเต็มอ้อมแขน วิ่งออกมาหาหมี่ริมชายหาดที่นั่งอยู่ตรงกองไฟ พร้อมกับกระดกเหล้า เดินรำริม ทะเลกันสองคน อย่างสนุกสนาน เมื่อทั้งคู่เมาแล้วเขียนหยิบโคมลอยออกมา พร้อมกับให้มัดหมี่ถือ เขียนจุดไฟที่ถ่านของโคม พร้อมกับอธิษฐาน เมื่อโคมปองได้ ที่ทั้ง สองปล่อยโคมลอยออกไป โคมลอย ลอยสูงขึ้นพร้อมกับไฟได้ใหม่ที่โคม ทั้งสอง สนุกสนานหัวเราะ โดยไม่รู้เลยว่ามันเป็นรางถึงความรักที่ไม่สมหวัง เช้าวันต่อมา หลังจากทั้งคู่ตื่นนอน ทำภารกิจประจำวันเสร็จเรียบร้อย ทั้งคู่ได้มาหนึ่งที่โซฟา เขียนหยิบ I Pad ขึ้นมาดู พร้อมกับภารกิจปรากฏขึ้น พร้อมกับเสียงของคร.เลิฟ และกับภาพประกอบ ชื่อว่า เอนโดฟิน สำคัญที่สุด โดยเป็นท่าออกกำลังกาย สำหรับคู่รัก ที่คร. เลิฟ ได้คิดค้นขึ้น ซึ่งเป็นการออกกำลังกาย โดยที่ต้องมีส่วนต่างๆ ของร่างกายมาสัมผัสกัน เช่น จิตอภโดยฝ่ายหญิงและฝ่ายชายนอนเอาปลายเท้า ชนกัน แล้วชันเข่าขึ้น หลังจากนั้นให้ยกตัวขึ้นพร้อมกัน แล้วปลัดกันหอมแก้ม คนละที เพื่อเพิ่มสีสันในการออกกำลังกาย และเป็นการทำกิจกรรมที่ทำร่วมกัน หลังจากที่ทำออกกำลังกายตามท่าต่างๆที่คร.เลิฟ คิดค้นให้จนครบ ทั้งคู่นั่งพักเหนื่อยที่ โซฟากลางบ้าน ฝ่ายหญิงไปหยิบน้ำมาให้ ทั้งคู่จิบๆ แล้วกัน ถึงตอนออกกำลังกาย เขียนแอบสังเกตเห็นสีหน้าของมัดหมี่มึนๆ เมื่อทำภารกิจที่ผ่านมา เขียนจึงเอ่ย ปากแซวว่า “ตอนทำภารกิจกัน ดูเห็นมึนๆ ว่าเป็นอะไรเงินซิกแพ็กถูกรอ” มัดหมี่ยิ้มๆ ตอบไปว่า “บ้า..” เขียนพุดต่อ “หรือจริงๆ แล้ว คู่รักเป็นรักที่แอดเวนเจอร์ วะ ” มัดหมี่ยิ้มแล้วพุดต่อว่า “ แอดเวนเจอร์กว่านี้ก็มีนะ ” เมื่อพุดจบมัดหมี่ วิ่งไปที่ห้องนอน หยิบชุดนางเมวยั่วสาวที่คร.เลิฟได้เตรียมไว้ในตู้

เสื้อผ้ามาใส่ พร้อมกับ แซ่หนึ่งด้าม แล้ววิ่งกลับมาหาเขียนที่นั่งอยู่ตรงโซฟา มัดหมี่ใช้แซ่ตะหวัดเข้า ที่แขน ของเขียน และดึงเข้าไปในห้องนอน พร้อมกับมีการร่วมรักกันอย่างสนุกพร้อมด้วย เสียงหัวเราะ ซึ่งเป็นการร่วมรักที่แปลกใหม่ ทำให้ไม่รู้หน้าเบื่อ หลังจากที่ทำรักกันจนเสร็จกิจแล้ว เขียนนอนหลับเป็นตายด้วยความหมดแรง มัดหมี่สกดอยากต่อ ด้วยอารมณ์ที่ค้าง แต่เขียนเบื่อนหน้าหนี พร้อมกับหลับแบบไม่รู้สีกตัว มัดหมี่ข่ม ตานอนหลับด้วยอารมณ์เซงๆ เช้าวันต่อมาเขียนตื่นนอนแต่เช้า มาทำกับข้าวจัด อาหารอย่างน่าทาน พร้อมกับน้ำส้ม เมื่อมัดหมี่ตื่นนอนออกมาพบกับภาพที่ไม่ เคยเห็นและเกิดขึ้น ไม่บ่อนักที่เขียนจะทำอะไรแบบนี้ มัดหมี่เดินมึนๆ ออกมานั่ง ที่โต๊ะกินข้าว เขียนเดินตามมานั่งพร้อมยกอาหารอีกอย่างมาวางเพิ่ม ทั้งคู่จิบกินข้าว เข้าและคุยกัน

มดมีกินข้าวเช้าอย่างมีความสุข พร้อมพูดว่า“จริงๆตอนนี้ก็ดีนะ” เขียนตอบกลับไปว่า “อ้อดี จันเราลืบกินเลยมัย” มดมีได้ยินคำนั้น จึงเกิดการ ทะเลาะกันเล็กน้อย มดมีไม่อยากกลับไปเจอ เรื่องแบบเดิม อยากให้ช่วยกันทำตาม ภาระกิจต่างๆนี้ให้จบ เพื่อกลับไปทุกอย่างจะได้ดีขึ้น จะได้ไม่ต้องมาทะเลาะ กันแบบเดิม เขียนเห็นด้วย พร้อมกับเริ่มทำภาระกิจต่อไป โดยภาระกิจต่อไปชื่อว่า ความลับในจิตใจบอกมันออกไปไม่มีติดใจกัน ซึ่งข้อนี้ ดร.เลิฟเกิดขึ้นมา เมื่อเป็น คู่รักกัน ไม่มีควรรความลับ และเรื่องที่ติดค้างในใจ ซึ่งข้อนี้จะทำให้คู่รักมีโอกาส สารภาพสิ่งต่างๆ และเข้าใจกันมากขึ้น และกฎเหล็กของข้อนี้ห้ามโกหกกัน รู้จัก ให้อภัยสิ่งที่ผ่านมาแล้ว โดยมีเสียงของดร.เลิฟ ให้ทั้งคู่ไปหยิบ 1 Pod 2 เครื่อง ที่ดร.เลิฟ ได้จัดเตรียมไว้ ภายในบ้าน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารประกอบการกิจ และให้ ทั้งสองแยกออกจากกัน โดยต้องมีคนหนึ่งอยู่ในบ้าน อีกคนอยู่ข้างนอก เขียนอาสาขอไปยืนตีสทำภาระกิจริมทะเล ทั้งคู่เริ่มภารกิจกัน โดยเขียนเป็นฝ่าย เริ่มก่อน ทั้งคู่พิมพ์โต้ตอบกัน บางเรื่องก็ทำให้ต่างรู้สึกดี บางเรื่องก็ทำให้รู้สึกไม่ดี จนมาถึงเขียนสารภาพเรื่องสิ่งของแฟนเก่าบาง อย่างที่ตนยังเก็บไว้อยู่ สัญญาว่า กลับไปจะเอาไปทิ้ง มดมีรู้ความจริงรู้สึกโกรธและขุ่นเคืองในใจ ได้แต่เก็บความ รู้สึกนั้นไว้ เพราะกฎของเกมนี้ห้ามโกรธ หลังจากท่จบภาระกิจ ทั้งสองหมดเรื่อง ที่คาใจ เขียนรู้สึกสบายใจได้บอกเรื่องราวทั้งหมด ส่วนมดมียังคงมีเรื่อง ที่ติดค้าง อยู่ในใจ เขียนยืนอยู่ที่ริมทะเล กำลังจะเดินกลับเข้าไปในบ้าน ได้หยุดและหยิบ กระเป๋าดังค้อออกมา พร้อมกับดึงเอารูปคู่กับไบตองแฟนเก่าออกมา ซึ่งซ่อนอยู่ หลังบัตรประชาชนออกมา แล้วโยนทิ้งน้ำทะเลลงไป รูปถ่ายถูกคลื่นทะเลดูดลง หายไป เช้าวันต่อมามดมีออกมายืนสูดอากาศแต่เช้า รับอากาศบริสุทธิ์ ที่ริมทะเล น้ำทะเลได้พัดรูปภาพขึ้นมากระทบกับปลายนิ้วเท้าของมดมี เรอหีบรูปภาพ นั้นขึ้นมาดู จึงพบว่า เป็นรูปของเขียนและผู้หญิงซึ่งมีผิวเป็นสีแทน คำทำนายของ หมอดูก็กลับเข้ามาย้ำอีกรอบ มดมีกำรูป ภาพอย่างแน่นจนหยับค้ำมือ และกำลัง รีบเดินเข้า บ้านเพื่อที่จะไปถาม ที่มาของรูปภาพกับเขียน เมื่อมดมีหันหลังกลับไป พบเขียนนั่งสมาธิอยู่ บนโซดหิน พร้อมกับมีเจ้าหมิ่นนั่งอยู่บนดัก โดยเขียนเอามือ ลูบหัวหมิ่น พร้อมกับหลับตาและยิ้มมุมปาก ด้วยอารมณ์ที่มีความสุข เมื่อหมิ่นเห็น มดมีจึงกระโดดจากดักของเขียน วิ่งเข้ามาหาหมิ่น มดมีอุ้มหมิ่นขึ้นมา และมอง ไปหาเขียน จึงถูกคิดขึ้นมาได้ตอนนี้ทุกอย่างกำลังจะไปได้ด้วยดี! ม่อยากให้เรื่อง แค่นี้ต้องมาทำให้ทะเลาะกันอีกต่อไป จึงเก็บเรื่องนั้นไว้ในใจและคิด ว่าถ้าผ่าน ภารกิจพวกนี้ไป เราจะลืมมันไปได้เอง, I Pad แสดงภาระกิจต่อไป ชื่อว่าเต็นท์ แห่งความทรงจำ โดยมีเสียงและภาพของดร.เลิฟบรรยาย ให้ทั้งคู่เข้าไปอยู่ในเต็นท์ ภายในจะมีกล้องเกมและอุปกรณ์ต่างๆ โดยดร.ได้ให้ทั้งสอง หยิบโหลแก้วขึ้นมา ภาพแบบจุด้วยฉลากคำถามเกี่ยวกับความทรงจำที่แสนดี เมื่อดร.อธิบายเสร็จ ทั้งคู่ก็นั่งอยู่ในเต็นท์ แล้วหยิบฉลากผลัดกันตอบคำถาม ต่างฝ่ายต่างมีความสุข บางคำถามก็ทำเอาอีกฝ่ายเขิน บางคำถามก็หัวเราะชอบใจ จนมาถึงคำถามสุดท้าย มดมีเป็นคนหยิบฉลากขึ้นมาเปิดอ่านปรากฏว่าฉลากนั้นว่างเปล่า มดมีมองหน้า เขียนที่กำลังรอลุ้นคำถามจากมดมี มดมีจึงนึกคำถามและพูดออกไปว่า “สมมุติว่าฉันเหลือเวลา3วันที่จะอยู่บนโลกนี้ คุณจะทำอะไร” เขียนจากหน้าที่ กำลังลุ่นเปลี่ยนเป็นหน้านิ่ง และตอบคำถามอย่างตั้งใจ “ถ้าเธอเหลือเวลาอีก3วัน สิ่งที่ได้ตอนนี้ผมทำจะคุณเชื่อใจว่า ผมเป็นคนรักที่ดีได้ และพ่รักคุณมาก” พร้อมกับจูบที่หน้าผากหมิ่นเบาๆ หลังจากท่ภารกิจจบลงความรู้สึก

ทั้ง 2 กลับมาดี ขึ้น เช้าวันต่อมาถึงภารกิจต่อไปที่ต้องทำ ชื่อว่า หนังสือสอนใจ โดยเชื่อว่าหนังสือเป็น สูตรสำเร็จความรัก ที่เขาได้รวม ตอนพบกัน จีบกัน คบกับ เจอปัญหา หาทาง แก้ไข ไว้ในเรื่องเดียว โดยมีเสียงคร. อธิบายถึงภารกิจและให้ทั้งสอง ลองแสดงตาม หนังสือ เพื่อเป็นการเล่น ผ่อนคลาย โดยพร้อมตอนไหน ให้เริ่มเล่นตอนนั้นภาพปรากฏ ขึ้นที่จอทีวีด้านหน้า เป็นเรื่อง Mr & Mrs Smith ซึ่งเป็นหนังสือที่ทั้งสองชอบ โดยคร. ดูจากแบบสอบถาม ทั้งสองหนังสือหนึ่งไป เรื่อยๆ และคิดว่าเราพร้อม จะเล่นตอนไหนกันดีจนไปถึงตอนที่ว่า ตัวละครในหนังสือค้นพบว่า ต่างผ่านต่างเป็นสายลับ แล้ว กลับมาที่บ้านที่ทั้งสองแต่งงานอยู่ด้วยกัน เขียนมองไปเห็นปืนพกของเล่นมีลูก ดอกเป็นจุกยางติดกระดกบนชั้นวางด้านขวา จึงลุกออกไปหยิบ ส่วนมัดมี หันไป เห็นปืนจุกน้ำปลา พร้อมลูกกระสุนวางอยู่ตรงชั้นวางด้านซ้าย จึงรีบวิ่งเข้าไปหยิบ ทั้งสองแอบกันคนละมุมพร้อมกับยิงใส่กันและพูดทสันทนาตามหนังสือที่กำลัง ดำเนินในทีวี จากที่พูดกันเล่นๆอารมณ์ของทั้งสองเมื่อมีการกระทบกระทั่งกัน ก็แรงขึ้นเรื่อยๆ ตอนนี้เขียนและมัดมีแอบกันอยู่คนละมุม มัดมีจึงหยิบรูปภาพ ที่เก็บได้ที่ริมทะเลขึ้นมา แล้วโยนลงพื้น ถามถึงว่า “มันสำคัญมากจึงต้องคิดรูป มันมาด้วย” เขียนปฏิเสธว่า “ไม่ได้คิดอะไรแล้ว ที่ทิ้งไปก็จะให้มันได้ลืมๆ” พร้อมกับมีอาการตกใจเล็กน้อยที่เธอเจอมัน มัดมีโมโหมากที่เขียนพูดแบบนั้น ทำให้แสดงออกถึงการยังไม่ลืมคนรักเก่า ทั้งสองทะเลาะใส่กันอย่างหนัก มัดมี ทนไม่ไหวจึงเป็นฝ่ายบอกเลิกเขียน เขียนเหมือนคนขาดสติ เพราะไม่เข้าใจถึง ความคิดมากของมัดมี ทันใดนั้นหมีวิ่งเข้ามาสะกิดขาของเขียน เขียนตกใจจึงใช้ เท้าเตะหมีลอย อัดกำแพง มัดมีเห็นภาพนั้นตกใจร้องไห้หนักมากวิ่งเข้าไปกอดหมี ส่วนเขียนเดินปาดน้ำตาออกจากบ้านพร้อมกับโยน I Pad ในหน้าจอ I Pad ปรากฏ ภาพและข้อความแสดงความยินดีทั้งคู่ผ่านการทดสอบ แต่ทั้งสองได้เลิกจาก กันเพราะ ทั้งคู่ไม่ยอมเปิดใจคุยกัน คอยแต่หาสิ่งต่างๆทำให้มันดีขึ้นๆ จึงลืมการ รับฟังกันซึ่งกันและกัน การถอยคนละก้าวและร่วมกันแก้ไขปัญหานั้น เป็นทางออกที่ดีที่สุด มากกว่าจะเชื่อใครคนหนึ่งที่ยิ่งเข้ามา

บทภาพยนตร์

ครึ่งหนึ่ง เธอและฉันเคยมีวันที่แสนดี

Intro Scene : เพราะหมอดู

คอนโด / ภายใน / กลางวัน

ภายในห้องคอนโดของเชียน ทันสมัยใจกลางเมือง มัดหมี่แฟนสาวของเขาสีหน้าโกรธจัด น้ำตาซึม ได้หยิบกล้องฟิล์มของสะสมที่คุณพ่อมอบให้เขียนปาเจียคหัวไป กระแทกกับผนัง และกล้องนั้นก็แตกกระจาย ตามด้วยหนังสือ กล้องลั่นที่ข้างในเต็มไปด้วยสิ่งของต่างๆ แจกัน รูปภาพของเธอ รูปภาพของเรา นาฬิกาสะสม และกีตาร์ตัวโปรด เขียนคว่ำกีดานี้ไว้ทันก่อนที่จะโดนผนัง

Scene 1 : ผู้เชี่ยวชาญความรัก

ห้องทำงาน/ ภายใน / กลางวัน

ภายในห้องทำงานสี่เหลี่ยมผนังสีขาวสะอาดตา เต็มไปด้วยสิ่งของและรูปภาพแปลกตา มีสีสันซึ่งเป็นเหมือนสื่อกลางแห่งความรัก ทุกอย่างจัดดูเข้าที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เขียนและมัดหมี่นั่งอยู่ในห้องทำงานของดร.เลิฟ พร้อมกับยื่นเอกสารที่กรอกให้ดร.

มัดหมี่

“เรียบร้อยแล้วค่ะ”

มัดหมี่ยื่นเอกสารให้ดร.เลิฟ เขียนมองตามด้วยสีหน้าสงสัยหลังจากที่ดร.รับเอกสารไปอ่านเพียงเล็กน้อยจึงวางลงบนโต๊ะ

ดร.เลิฟ

“หลังจากนี้ไป คุณทั้งสองคือคนไข้ของผม
ข้อมูลส่วนตัวและข้อตกลงของคุณทั้งสอง
ทุกอย่างจะเป็นความลับ.....แต่จะไม่ใช่ความ
ลับสำหรับผม”

ดร.พุดจบเขียนจึงรับถาม พร้อมกับแสดงสีหน้าสงสัย

เขียน

“แล้วผมจะรู้ได้ยังไง ว่ากรอกข้อมูล และ
ตอบคำถามบ้างพวกนี้แล้ว คุณจะสามาร
ทำให้ มันกลับมาเป็นแบบเดิมได้”

มัดหมี่ที่กำลังฟังดร.พูอยู่ ได้ยืนดั่งนั้นจึงหันไปพูดกับเขียน

มัดหมี่

“เขียนมึงพูดจาดีๆหน่อยดิอะ! เขาคือดร.เลิฟ
ถือว่าเป็นปรมาจารย์ด้านความรัก เล่นนะเว้ย
ขอโทษด้วยนะกะ”

ดร.เลิฟ

“ผมก็ไม่สามารถจะตอบได้ว่า ความรักและ
ความรู้สึกของคุณทั้งสอง มันจะกลับมา
เหมือนเดิมได้หรือไม่ แต่เพราะถ้าคุณผ่าน
คอร์สนี้ไปได้...ผมก็ยินดีกับคุณด้วยทุกอย่าง
มันขึ้นอยู่กับคุณสองคน เพราะนี่ไม่ใช่
รายการ The Voice ไม่ใช่ The Star ที่คุณทั้ง
สองจะมาค้นฟ้าควาดาว หรือว่าจะเป็น
บ้านAF ผมไม่ได้มีเงินล้านให้คุณหรอกนะ”

มัดหมี่

“อย่าไปถือสาแฟนหนูเลยกะ”

ดร.ยิ้มเล็กน้อยไม่สนใจอะไรพร้อมพูดต่อ

ดร.เลิฟ

“ทีนี้ผมให้เวลาคุณทั้งสองไปเคลียร์ธุระ ปัญหาส่วนตัวต่างๆหลังจากนี้3วัน ผมจะส่งคนไปรับแล้วพาพวกคุณ ไปอยู่ที่บ้านพักติดริมทะเล ซึ่งเป็นสถานที่ใช้บำบัด เป็นเวลา 4วัน3คืน ซึ่งคุณสองคนจะได้ใช้โอกาสนี้ เรียนรู้และปรับความเข้าใจกัน”

เชียน

“แม่...นี่มันไม่ง่ายไปหน่อยหรือครับดร. มันเหมือนกับเรามาซื้อแพ็คเกจทัวร์หมู่เกาะมัลดีฟฟ์รัก ยังไงอย่างงั้นเลยนะครับ”

ดร.เลิฟ

“ก็ตามแต่ที่คุณจะคิด เอาที่คุณสบายใจ เพราะผมไม่ใช่คนทรงเจ้า ที่จะเอาอุปาทานให้คุณและก๊าย ไม่ใช่จิตแพทย์ ที่ใช้คำพูดอันแสนหวาน ใ ห้คุณทราบซึ่งในความจริง และก็ผมก็ไม่ใช่คนบวช ที่จะให้บทสวดแห่งความรัก”

ดร.หยิบ I Pad ขึ้นมาซึ่งเป็นอุปกรณ์ใช้รับภารกิจ ก่อนจะส่งให้ทั้งสอง

ดร.เลิฟ

“แต่นี้ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คุณ กลับเป็นเหมือนเดิม มันเป็นเครื่องมือที่เราจะติดต่อสื่อสารกัน และรับภารกิจจากเครื่องนี้”

มดหมี่

“อ้อค่ะ แล้วมันใช้ยังไงค่ะ”

เขียน

“I Pad เนี่ยนะสีจะหวานแหววไปไหน”

ดร.เลิฟ

“วิธีใช้อยู่ด้านหลัง ผมขอให้คุณโชคดี และพวกคุณจะต้อง ห้ามพกเครื่องมือสื่อสารใดๆทุกชนิด ย้า เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนในการบำบัดของผม เท่านั้นแหละครับ ผมมีผู้ป่วยท่านอื่นต้องดูแลต่อ”

เขียนและมัดมีรับ I Pad ก่อนจะขอตัวลาไปเคลียร์ธุระ

เขียน/มัดมี

“ครับ เอาซึ่งไงก็เอา/คะ”

Scene 2 : บ้านบำบัดรัก

บ้านพักริมทะเล/ ภายนอก / กลางวัน

บ้านพักสีขาว ล้อมรอบไปด้วยต้นไม้ ด้านหน้าของบ้านติดกับชายหาด เขียนและมัดมีสะพายเป้ที่เต็มไปด้วยกระเป๋าเสื้อผ้าพร้อมกับ เดินไปหยุดอยู่ตรงที่หน้าบ้านพร้อมกับเปิดประตูเพื่อที่จะเข้าบ้าน

มัดมี

“โห่ ตื่นเต้นจังบ้านหลังใหญ่ดีเนอะ”

เขียน

“ก็แห่งสี จ่ายดังไปตั้งเยอะ”

เมื่อถึงทั้งคู่เดินเปิดประตูเข้าไปในบ้าน มีหมาน้อย วิ่งออกมาต้อนรับ

มัดหมี่

“เขียน มิ่งคุณันดิ มีน้องหมาด้วยน่ารักจัง”

เขียน

“เออนันดิ มีบอกคอยด้วยแสดงว่ามีเจ้าของ
ไหนดูสิของใคร หลงมารีเปล่า”

มัดหมี่

“มันเขียนว่า Dr.Love แสดงว่า นี่ต้องเป็น
ของหมาของดร.แน่วทำไมมันมาอยู่ที่นี่ได้
กินอะไรยังหืม”

พร้อมกับเดินอุ้มสุนัขใช้ I Pad ที่ดร.เลฟให้มาถ่ายรูปลงกับน้องหมา

เขียน

“นี่มิ่งได้หมากระป๋องกระป๋องไม่สนใจเลยนะ”

หลังจากนั้นเขียนเดินขึ้นบันไดไป ขึ้นสองเพื่อเอากะป๋องขึ้นไปเก็บที่ห้องนอนก่อนที่
จะชะโงกหน้ามาถามมัดหมี่ว่า

เขียน

“นี่ตกลงมิ่งจะไม่ขึ้นมาช่วยกูจริงๆไหม”

มัดหมี่ได้ยินดังนั้น จึงวางน้องหมาลงพร้อมกับวาง I Pad ไว้ที่โต๊ะรับแขกแล้วรีบวิ่ง
ตามเขียนขึ้นไปชั้นบน

Scene 3 : เก็บของ

ห้องนอน/ ภายใน / กลางวัน

ทั้งคู่เข้ามาเก็บของในห้องนอน พร้อมกับสำรวจสิ่งของต่างๆในห้อง มัดหมี่เข้าไปใน
ห้องน้ำพบกับเครื่องนวดหน้า แต่แท้จริงแล้วมันมันคือเครื่องช่วยตัวเอง มัดหมี่ตื่นเต้นมากที่ของใน
บ้านทั้งหุ และเพียบพร้อมไปซะทุกอย่าง มัดหมี่จึงรีบโผล่ออกมาจากห้องน้ำพร้อมกลับนำมาอวด
เขียน

มัดหมี่

“เชียน มึงดูนี่ดิกูเจอในห้องน้ำ มีที่นวดหน้า
ด้วย มีตั้งหลายอัน แต่ที่ดูมาอันนี้เหมาะกับ
หน้ากูที่สุด และในห้องน้ำยังมีขวดเจล
น่าจะไว้ใช้คู่กันนะว่าปะ”

เชียน

“นวดหน้าบ้านมึงดิ แกที่บ้านกูเอาไว้ช่วยตัว
เองเว้ย!”

มัดหมี่

“หึ อ้าวหรอ ก็ไม่บอกแต่แรก”

เชียนหยิบปืนจุกน้ำปลาที่เพิ่งอยู่ตรงผนังห้องขึ้นมาแล้วพูดกับมัดหมี่

เชียน

“งั้นป็นี่ คงเอาไว้ยิงใส่หลังกัศตอนนั้น
คงจะสยิวหน้ากู”

มัดหมี่

“เฮ้อไอ้เชียน..อยากจะรู้จริงๆ สมอมึงนี่อยู่
ข้างไข่ไข่ปะ”

หลังจากพูดจบมัดหมี่เดินเข้าไปในห้องน้ำ

Scene 4 : เริ่มต้น

บ้านพักริมทะเล/ ภายใน / กลางวัน

ดร.ติดต่อเข้ามาใน I Pad ที่วางอยู่ตรงโต๊ะภายในห้องแขก ส่งเสียงดังขึ้น ทำให้ทั้งสอง
ลงเดินมานั่งที่โซฟาพร้อมกับพูดคุยกับดร.

ดร.เลิฟ

“สวัสดิ์ เป็นยังไงบ้าง บ้านของพมม่าน้อยอยู่เลย
ไหม้ย”(หัวเราะ)

มัดหมี่

“กะ ชอบมากบรยกาศฟินสุดๆ”

เขียน

“บ้านโรจิตซัดๆ ดูของแต่ละอย่าง”

มัดหมี่

“กะ ว่าแต่น้องหมานี้ของดร.ไข่มุขไหมคะ”

ดร.เลิฟ

“สุนัขตัวนี้ชื่อว่าหมี่ มันเป็นตัวช่วย ที่ทำให้
คุ้รักหลายคู่สำเร็จมาแล้ว มันเหมือน
กามเทพตัวน้อย ขอให้พวกคุณดูแลมันอย่าง
ดี จนกว่าจะจบภารกิจ”

มัดหมี่

“กะ น่ารักจัง ชื่อน้องหมี่หรือครับ”

พร้อมกับอุ้มน้องหมี่ขึ้นมาเล่น เขียนมองดูมัดหมี่ แล้วจึงเอ่ยปากถามดร.

เขียน

“อะเอาจเข้าไปเริ่มเลยได้นัยผมไม่ชอบบรอะไร
นาน ๆ จะได้รับทำริบเสร็จ”

ดร.เลิฟ

“วันนี้ผมขอให้พวกคุณทั้งสอง พักผ่อนตาม
อริยาสัยกันไปก่อน เพื่อให้คุณได้คุ้นเคย กับ
สถานที่ ทุกสิ่งในบ้านคุณสามารถใช้ได้ทุก
อย่างเพราะว่าคุณจ่ายเงินให้กับผม
แล้ว(หัวเราะ) ถ้าไม่มีอะไรเสียหาย ผมก็จะ
คืนเงินประกันให้กับพวกคุณ ภารกิจแรกจะ
เริ่มในวันรุ่งขึ้น ขอให้พวกคุณสนุก มีความ
สุขกับบ้านหลังนี้ แล้วผมจะติดต่อกลับไป”

มัดหมี่

“ค่ะ เราจะดูแลน้องหมี่ และบ้านดร.เป็น
อย่างดี”

เชียน

“มูขี้ฉี่ๆ จะหลอกเอาเงินสีไม่ว่า”

มัดหมี่

“เนอะหมี่เนอะ หมี่น่ารักไม่พูดมากเหมือน
คนบางคน”

มัดหมี่นั่งเล่นกับเจ้าหมี่

Scene 5 : พักผ่อนตามอริยาสัย

บ้านพักริมทะเล/ ภายนอก / เย็น

ภาพบรรยากาศทะเล ลมพัดเย็นสบาย เชียนและมัดหมี่เดินออกไปที่ข้างนอกบ้าน เชียน
กางแขนอกรับอากาศที่บริสุทธิ์ ที่ริมทะเล

เชียน

“จะว่าไปที่นี้ก็อากาศดีเนอะ เงียบสงบเย็น
สบายนานๆที่เราทำอะไรแบบนี้ มันก็ดี
เหมือนกัน”

มัดหมี่

“อ๊ะเห เย็นสบายจริงๆ ดุติทะเลสวยจัง ใน
น้ำต้องเย็นแน่ๆว่าไหม”

เขียนที่กาแขนออกเอามือลงพร้อมกับคว้ามือมัดหมี่แล้ววิ่งลงทะเล

เขียน

“เปิดศึก!”

Scene 6 : ปลดปล่อย

ริมทะเล/ ภายนอก / เย็น

ทั้งคู่เล่นน้ำก่อคลื่น พัดเหยียดกันไปในน้ำ โดยดื่มเรื่องราวต่างๆกันอย่างมีความสุข

Scene 7 : สนุกสนาน

ริมทะเล/ ภายนอก / กลางคืน

เขียนวิ่งออกมาจากบ้าน หอบเหล้าในบ้านของดร.มาเต็มอ้อมแขน ทั้งสองเปิดเหล้า
นั่งกินกัน พร้อมกับเดินร่ำรอบกองไฟเล็กๆอย่างมีความสุข พร้อมกับปล่อยโคลอมบี้ขึ้นสู่ท้องฟ้า
แต่ปรากฏว่าโคลอมบี้หนีไปหมดทั้งคู่หัวเราะชอบใจ

Scene 8 : เริ่มต้นภารกิจ

บ้านพักริมทะเล/ ภายใน / กลางวัน

เขียนและมัดหมี่ตื่นเช้ามานั่งที่โซฟา พร้อมทั้งจะเริ่มทำภารกิจกัน โดยติดต่อ ดร. ผ่าน
I Pad โดยมัดหมี่หันไปถามเขียน

มัดหมี่

“พร้อมมั๊ย?”

เขียน

“ว่าไงว่าตาม พร้อม”

มัดหมี่กดโปรแกรมเพื่อติดต่อกับ ดร. ทันใดนั้นภาพดร.ปรากฏขึ้น

มัดหมี่

“สวัสดีค่ะ ดร.”

ดร.เลิฟ

“สวัสดีตอนเช้า ดีใจด้วยที่เห็นพวกคุณยังมีชีวิตอยู่ ผมจะไม่พูดพลามทำเพลงมาก ถึงเวลาแล้วโดยเราจะเริ่มภารกิจแรก ชื่อว่าเอ็นโดรฟินสำคัญที่สุด ผมขอให้คุณสองคนเข้าไปเปลี่ยนชุด เป็นชุดออกกำลังกายที่ผมได้เตรียมไว้ให้ โดยจะมีวีดีโอสาธิต การกายออกกำลังกายตามท่าต่างๆโดยผ่านการคิดค้นโดยเทรนเนอร์ชื่อดัง ที่ชื่อว่าโทนี่ ผมขอให้คุณปฏิบัติตาม จนครบ มันจะส่งผลดีต่อตัวพวกคุณทั้งสอง เมื่อทำตามท่าที่กำหนด ขอให้คุณติดต่อผมมาโดยผมจะมอบภารกิจต่อไปให้คุณ”

หลังจากดร.พูดเสร็จทั้งไปเปลี่ยนเสื้อผ้า พร้อมกับทำตามภารกิจข้อแรก

เขียน

“นี่มันทำออกกำลังกายประเภทไหนกันวะ มีท่าประหลาดๆ”

มัดหมี่

“น่าสนุกออก ทำๆไปเถอะ ถือว่านานๆที่ได้มาทำอะไรแบบนี้สักครั้ง”

เขียน

“เอาก็เอา ถ้ามั่นไม่เห็นผลละน่าดู”

ทั้งคู่ออกกำลังกายตามท่าต่างๆ ตามที่วีดีโอของดร. โดยมี โทนี่เป็นเทรนเนอร์

Scene 9 : การกิจหนึ่งจุดสอง

บ้านพักริมทะเล/ ภายใน / กลางวัน

ทั้งคู่นั่งพักผ่อนอยู่ที่โซฟากลางบ้านหลังจากที่ทำภารกิจแรกจนเสร็จผ่านพ้นไปด้วยดี ฝ่ายหญิงไปหยิบน้ำมาให้

มดมี

“อ๊ะ นี่น้ำแล้วที่ไหลออกมานั้นเหงื่อหรือน้ำตาละ”

เซียนนึกถึงตอนออกกำลังกาย เซียนแอบสังเกตเห็นสีหน้าของมดมีมอมซึม เมื่อทำภารกิจที่ผ่านมา เซียนจึงเอ่ยปากแซว

เซียน

“จ๊ะ...! ให้ต่ออีกสัปดาห์ก็ยังไหว แต่ว่ามันเหม็นมียมๆ ชอบอะไรแบบนี้หรอ”

มดมี

“อืม ก็ดีนะได้ออกกำลังกาย”

เซียน

“แม่...หรือว่าเห็นชิกแพ็คกูแล้ว เห็นกูเช็กชื่อปะ”

มดมี

“สุดใจจะ หรือว่าจริงๆแล้วพวกเรา ชอบอะไรๆแบบแอคเวนเจอร์วะ ซ่าส์อาร์มน์”

เซียน

“แค่นี้มันยังไม่เรียกว่า แอคเวนเจอร์ ดูแต่ละท่าเบาๆมาก”

มัดหมี่

“งั้นรอเดี๋ยว”

เชียน

“ฮืม...”

หลังจากพูดจบมัดหมี่วิ่งเข้าไปในห้อง หญิงชุนนางแมวขั้วสวาทในตู้เสื้อผ้าที่เตรียมไว้ให้ พร้อมกับแต่งกายด้วยชุดนั้นออกมาพร้อมกับถือแซ่

มัดหมี่

“เป็นไงแบบนี้ แอคเวนเจอร์มัยละมิง เมี่ยว เมี่ยว”

เชียน

“จะดีหรือ”

มัดหมี่ในชุดนางแมว ตะหัวด้นัวเข้าหาตัว เชียนเหมือนถูกมนต์สะกดพร้อมเดินเข้าไปหามัดหมี่

Scene 10 : นางแมวถอดใจ

บ้านพักริมทะเล/ ภายใน / เย็น

หลังจากที่ทั้งสองเสร็จกิจแล้ว ด้วยความเหนื่อยเชียนหลับเป็นตายแต่มัดหมี่ยังมีความต้องการต่อ จึงสะกิดเชียน แต่เชียนนอนแน่นิ่งไม่ตอบกลับใดๆพร้อมกับพลิกตัวหนี ทำให้มัดหมี่ต้องข่มตานอนหลับไป

Scene 11 : ไปได้ดี

บ้านพักริมทะเล/ ภายใน / เช้า

เช้าวันต่อมาเชียนตื่นนอนแต่เช้า มาทำกับข้าวจัดอาหาร อย่างน่าทาน พร้อมกับน้ำส้ม เมื่อมัดหมี่ตื่นนอนออกมา พบกับภาพที่ไม่ เคยเห็นและเกิดขึ้นไป ม่บ่อยนักที่เชียนจะทำอะไรแบบนี้ มัดหมี่เดินออกมาอีกมานั่ง ที่โต๊ะกินข้าว เชียนเดินตามมานั่งพร้อมยกอาหารอีกอย่างมาวางเพิ่ม ทั้งคู่ นั่งกินข้าว เข้าและคุยกัน

มัดหมี่

“ขอบคุณนะ เซอร์ไพรส์สุดๆ”

เชียน

“จะ ไม่ร่อยอย่าว่านะ”

มัดหมี่

“ก็ร่อยออก กว่าจริงๆตอนนี่ก็คืนะ”

เชียน

“อ้อ เอ่อ...ถ้าดีแล้ว งั้นเรากลับกันเลยมัย”

มัดหมี่วางซ้อนลงในจาน

มัดหมี่

เชียน

“เนี่ย กว่ามันก็ดีแล้วนะ เรากำลังจะกลับมา
เป็นแบบเดิม”

มัดหมี่

“มึงเอาอะไรมาวัด ว่ากำลังจะกลับไปเป็น
แบบเดิม จากสิ่งที่มึงทำแกนี่จะนะ”

เชียน

“แล้วจะให้ทำไง”

มัดหมี่

“ก็ทำตามภารกิจให้จบ และหวังว่ามันจะดี
ขึ้นมานี้เราเสียเงินมานะเว่ย! ไม่ได้มาฟรีๆ
แล้วยังมานั่งทะเลาะกันนะ”

หลังจากที่มัดหมี่พูดจบ I Pad ที่อยู่ตรงโต๊ะรับแขก ได้ส่งเสียงดังขึ้นทั้งคู่จึงวิ่งไปดู

Scene 12 : ภารกิจที่สอง

บ้านพักริมทะเล/ ภายใน / กลางวัน

ทั้งคู่นั่งอยู่ที่โซฟาพร้อมกับหยิบ I Pad ขึ้นมาจิ้มรับสายของดร.เลิฟ

ดร.เลิฟ

“แม่.....ตกลงนี้พวกคุณมาทำภารกิจ หรือว่า
มาพักผ่อนกันแน่ผ่านไปหนึ่งวัน พวกคุณไม่
ติดต่อมา ผมจึงต้องติดต่อเข้ามาเอง”

มัดหมี่

“ขอโทษค่ะ หลังจากภารกิจแรกเสร็จ พวก
เราเพลียเลยนอนพักผ่อนไปหน่อย”

เชียน

ตกลงนี้มันดร.หรือเป็นพ่อวะเนี่ย ยุ่งโน้นยุ่งนี้

ดร.เลิฟ

“ผมขอไม่ถามต่อแล้วกันแต่ก็เอาเถอะมันขึ้น
อยู่กับคุณทั้งสอง ภารกิจต่อไปชื่อว่าความ
ลับในจิตใจ บอกมันออกไปไม่มีจิตใจกัน ผม
อยากให้ คุณทั้งสองบอกสิ่งที่ติดข้างในใจ
กันหรือสิ่งที่เคยปิดบังกันเอาไว้ โดยหลังจาก
จบเกมนี้ ทั้งคู่ห้ามโกรธหรือมีข้อคิดใจใดๆ
ต่อกัน โดยผมจะมี I pod ให้คนละเครื่องใคร
คนใดคนหนึ่งต้องไปอยู่นอกบ้าน ส่วนอีก
คนอยู่ในบ้านนี้ และมีเวลากำหนด 5 นาที”

หลังจากดร.พุดจบ การติดต่อจึงขาดหายไป ทั้งคู่จึงเริ่มภารกิจกัน โดยเชียนออกไปยืน
อยู่ที่ริมทะเล ส่วนมัดหมี่อยู่ในบ้านกับเจ้าหมี่

Scene 13 : เริ่มเปิดความลับในจิตใจ

บ้านพักริมทะเล/ริมทะเล/ ภายใน/ภายนอก / เย็น

ภารกิจที่สองเริ่มต้นขึ้น เชียนออกมาอยู่ที่ริมทะเล ส่วนมัดหมี่ยังคงอยู่ในบ้านเชียน
หยิบ I Pod ขึ้นมาโดยเริ่มสนทนาก่อน (บทพิมพ์สนทนา)

เชียน

“สวัสดี กูเชียนนะ” (ยิ้ม)

มัดหมี่

“รู้แล้วอะ รู้ยันโคตรเลยกะ” (ยิ้ม)

เชียน

“ตกลงอะไรๆ เพื่อนเล่นหรือ” (ยิ้ม)

มัดหมี่

“ทำเป็นเล่น เวลาเดินอยู่ เข้าเรื่องกันได้ยัง ?”
(ยิ้ม)

เชียน

“งั้นเชียนมึงก่อนเลย แม่กูสอนให้ เลดี้เฟิร์ส “

มัดหมี่

“แม่มึงนี่สอนมาดีเนอะ พ่อกูบอกว่า เชียน
สุภาพบุรุษก่อน”

เชียน

“อะ มาๆกูเริ่มก่อนเอง เริ่มจากเรื่องไหน
ก่อนดี “

มัดหมี่

“เยอะเน่ๆ” :P

ทั้งคู่เขมตคุยกันไปมา อย่างสนุกสนานแบบขมขื่น

เขียน

“วันเกิดมึงที่ผ่านมา ที่กูบอกว่า เล็กนี้กูทำ
เอง จริงๆกูซื้อมา!”

มัดหมี่

“ขอบใจนะ ซึ่งสุดๆวะ” :(

เขียน

“ตามึงบ้าง”

มัดหมี่

“ตอนที่ทะเลาะกัน กูชอบแกล้งบีบน้ำตา ให้
มึงสงสารจริงๆกูอยากชนะ แอบหัวเราะมึงอยู่
ในใจ”

เขียน

“มารยา! ต่อไปกูจะไม่เชื่อมึงแล้ว!!”

มัดหมี่

“โธ่ๆ ก็ช่วยไม่ได้ อ่อนเอง ต่อไป!”

เขียน

“ได้!! ตอนคบกะมึงแรกกูแอบคุยกะเด็กอยู่
3 คน”

มัดหมี่

“เก่งเนอะ มีคนหรือปละหมึก และเลิกคุย
ไปยัง ?”

เขียน

“เลิกหมดแล้วดิ ตามึงบ้าง”

มัดหมี่

“ที่เคยบอกว่ามึงคือจูบแรก จริงๆไม่ใช่”

เขียน

“สัดมึงหลอกกู แล้วกูคนที่เท่าไร”

มัดหมี่

“2 หรือ 3 มั้ง นานและไม่อยากจำ ต่อดิ”

เขียน

“ตอนมึงไม่อยู่กู เคยแอบไปตีกระหรี”

มัดหมี่

“เซี่ยเขียน!! ตอบกูมา ก็ครั้ง ?”

เขียน

“ครั้ง1 ไอ้เบงค์มันเลี้ยงเลยไป 55 5 ตามึงว่า
มาเลย”

มัดหมี่

“ได้!! ตอนมึงไม่อยู่ กูก็ไปกินเหล้ากับเพื่อน
พอร้านปิดเจอฟีแอม ชวนไปกินต่อที่ห้อง
แล้ววันนั้นกูนอนห้องฟีแอม”

เขียน

“พ่อมึงดิ มึงก็รู้ว่ากูไม่ชอบมัน มึงเสือกยังจะ
ทำ แล้วมึงได้มีอะไรกับมันมัย”

มัดหมี่

“ได้ว เป็นห่วงกูด้วยหรอ ?”

เขียน

“.....”

มัดหมี่

“ก็ขอสารภาพไม่ได้ทำอะไรละกัน ถึงมันจ
หล่อแค่ไหน แต่กูก็รักมึงจริงๆ กูเลือกที่จะ
ไม่ทำร้ายคนที่กูรัก”

เชียน

“จุกส์! สาธุ ถ้าโกหกนะมึง ขอให้ฟ้าผ่า!!”

เสียงฟ้าผ่าดังทำให้ทั้งสองตกใจ

มัดหมี่

“เออจริง! แต่เหมือนอยู่ฝนก็จะตกหะแม่...
แล้วที่มึงหละ แอบไปตีกระหรีละ!!”

เชียน

“เออ ขอโทษ หายกันก็ได้วะ”

มัดหมี่

“โอเค เหมือนกันนะ ตามึงต่อไปดื้อย้า”

เชียน

“กุคาใจ ทำไมมึงถึงชอบให้กู อพฺรพฺกับมึง
หรือตั้งสเตตัสแท็กมึง? พอกูไม่ทำเราก็
ทะเลาะกันเรื่องนี้ทุกที”

มัดหมี่

ก็กูอยากให้มีแสดงออกถึงความรัก ว่ามึง
รักกู ไปไหนมาไหนกับกูเห็นแฟนคนอื่น
เขาทำกัน ก็อยากมีโมเมนต์นั้นบ้าง

เชียน

“จ๊ะ ถึงกูจะไม่แสดงออก แต่กูก็รักมึงนะ แต่
ก็ดีแล้วที่มึงบอกกู ู๊เราไปเที่ยวกันกูจะอพ
ไให้นะ ที่มีมึงละ”

มัดหมี่

“อู๋เงิน น่ารักที่สุด ขอบคุณนะจ๊ะ
เออ แล้วตุ๊กตามีตัวใหญ่บนหัวนอนมึงและ
อีกหลายๆตัว สงสัยมานานและของใคร ?”

เชียน

“อ้อ มึงหึงกูใช่ไหมตอบ ?”

มัดหมี่

“ไม่!”

เชียน

“เกมนี้ห้ามโกหกนะ เว้ย!!”

มัดหมี่

“เออ หึงก็ได้วะ ตอบมา!!”

เชียน

“ฮ่าๆ มึงหึงกูด้วย ดีๆ จริงๆของแม่กู แม่กู
อยากได้ลูกผู้หญิงเลยชอบซื้อตุ๊กตาให้กู
จริงๆ มีหลายตัวกูแอบมึงไว้ เดวมึงหาว่ากู
เป็นตุ๊ด”

มัดหมี่

“ว้าย! ไอ้ตุ๊ด ไอ้ลูกแม่ไม่รัก”

เชียน

“สัด เปรี้ยวจะตาย ตามึงและ”

มัดหมี่

“เออ ถ้ามั่นมั่นนี้เราจะไม่มีการเรื่องดีๆจะ
สารภาพกันบ้างเลยหรอวะ”

เขียน

“นั่นคิมึงเปิดประเด็นก่อน อีกอย่างนี้ตามึง
สารภาพมา”

มัดหมี่

“จริงๆเป็นคนชอบถูกเอาใจ แต่พอมาเจอ
มึงก็กลับอยากที่จะเอาใจมึงแทน”

เขียน

“ทำไมยังไม่ได้อีกหรือ มึงก็ได้ใจกูตั้งแต่แรก
เห็นแล้ว”

มัดหมี่

“เวอร์ จะอ้วกก!! ตามึง”

เขียน

“แต่กูคาใจ ตอนเรียน ที่เจอกันครั้งแรก ที่มึง
มานั่งอ่านหนังสือในหอสมุดโต๊ะเดียวกับกู
มึงแกลังทำลิ้มหนังสือไว้นั้มัย?”

มัดหมี่

“เออ ทำไมล่ะ กูแรกกูอ่อยมึงเอง ร้ายปะละ”

เขียน

“ทั้งๆที่กูรู้ ก็ยังเสือกตามไปกินเนอะ”

มัดหมี่

“ก็กูสวยปาดใจไ้มั้ละ555 กูเห็นสายตามึง
ชอบแอบมองกู”

เขียน

“แหะ!”

มัดหมี่

“เออ ตอนคบกับมิงมาจนถึงทุกวันนี้กู ชอบ
เขียนไดร้อรี้ถึงเรื่องของเรา”

เชียน

“แล้วเมื่อวานได้เขียนปะ ?”

มัดหมี่

“เขียนไปแล้วเมื่อเช้า”

เชียน

“อยากเห็นจัง”

มัดหมี่

“ไม่ได้ความลับอะ ตามึงอีเชียน”

เชียน

“ผ่านได้ปะ เวลาจะหมดแล้วกูตื่นเต้นคิด
ไม่ทัน...”

มัดหมี่

“เออได้ๆ กูอยากสารภาพว่า มิงเป็นคนแรก
ที่ให้ดอกไม้มิง วันวาเลนไทน์ที่ผ่านมากูเคย
โกหกมิง ว่าได้จากคนนั้นคนนี่”

เชียน

“ถึงว่า ดูนึงดีใจเป็นพิเศษ อพรูปภาพเข้าเย็น
เข้าเย็น”

มัดหมี่

“จะ! แล้วนี่กูออกยัง!! ตานี้ก็ไม่ให้ผ่านแล้ว
นะ”

ข้อนี้เขียนพิมพ์ข้อความด้วยความตั้งใจ พิมพ์แล้วลบ แล้วลบ

มัดหมี่

“ตกลงมึงจะคิดออกยัง พิมพ์แล้วลบๆ”

เขียน

“เออๆ ขอนึกแปบ กูคิดออกและ กูสารภาพ
ว่า...ตอนนี้ก็ยังไม่เก็บสิ่งของบางอย่างที่แฟน
เก่ากูคนก่อนๆเคยให้ไว้อยู่ เวลาเหงากูชอบ
หยิบเอามาดู”

มัดหมี่

“.....”

เขียน

“กูขอโทษ ก็กูสารภาพความจริง แต่กลับไป
จะเอาไปทิ้ง”

มัดหมี่

“อ่าหะ ก็ไม่ได้โกรธ มันสะอึกไปแปบ คิด
อะไรไปเลยๆแต่สัญญาว่าจะกลับไปมึงจะ
เอาไปทิ้ง”

เขียน

“ได้สัญญา จะพูดหัว ขอบคุณนะ กูตั้งใจจะ
บอกมึงตั้งแต่ข้อต้นๆแล้วแต่คิดอยู่ว่าจะ
บอกดีมัย?”

มัดหมี่

“ดีแล้วที่บอก พูดอะไรไว้ก็ทำด้วยนะเว้ย
และมีอะไรเรื่องแฟนเก่าจะสารภาพอีกปะ”

เขียน

“ไม่มีแล้ว คงหมดแล้วละ มึงละ”

มัดหมี่

“ถูกี่หมดแหละ หมดคำพูดกับมึง หลอก!!!”

เชียน

“สัส อ่าจะตกใจไปดิ!! ขอบคุณนะ กูรู้สึก
สบายใจ ที่ได้มาคุยกันตรงๆแบบนี้”

มัดหมี่

“^ ^”

หลังจากนั้นเวลา 5 นาทีก็หมดลง เป็นอันสิ้นสุดภารกิจ ทำให้เชียนได้รู้สึกโล่งและสบายใจที่ได้บอกความจริงในเรื่องต่างๆกับมัดหมี่ไป ส่วนมัดหมี่ก็สบายใจ แต่ยังคงมีเรื่องของแฟนเก่าที่ยังคงติดค้างในใจอยู่ และหวังว่าเมื่อจบภารกิจ ดร.เลิฟ คงจะช่วยแก้ปัญหาให้ได้

Scene 14 : จบลงด้วยความสบายใจ

ริมทะเล/ ภายนอก / เย็น

หลังจากที่ภารกิจจบลง เชียนยืนยิ้มด้วยความสบายใจที่ได้บอกความในใจ และถามสิ่งทีคาใจ ถึงแม้มันจะเป็นเพียง 5 นาทีสั้นๆ เชียนกำลังจะเดินเข้าบ้านไปหามัดหมี่ นึกขึ้นมาได้ ตนยังคงเฝ้าอยู่กับแฟนเก่าไว้ในกระเป๋าดัง เพื่อความสบายใจ เชียนอยากจะทิ้งทุกอย่างที่เป็นของแฟนเก่า เชียนหยิบและเปิดกระเป๋าดังตัวเองขึ้นมา พร้อมหยิบรูปถ่ายคู่กับแฟนเก่าขึ้นมา พร้อมหันหลังกลับไปยังทะเล ก่อนจะปล่อยภาพลงน้ำทะเล รูปภาพนั้นได้ถูกคลื่นซัดกลืนหายไป

Scene 15 : ภาพเก่าวนกลับมา

ริมทะเล/ ภายนอก / เช้า

เช้าวันต่อมา พระอาทิตย์ขึ้นอากาศแจ่มใส มัดหมี่เดินมารับอากาศริมทะเลยามเช้าอย่างสบายใจและลืมเรื่องราวที่ติดค้างในใจ พร้อมกับเอาปลายเท้าแตะน้ำเล่นทะเลเล็กน้อย ได้มีบางอย่างลอยมากระทบปลายเท้าของเธอ เธอหยิบมันขึ้นมาดู ปรากฏว่าเป็นภาพเชียนและแฟนเก่า ซึ่งแฟนเก่าของเชียนมีผิวสีคล้ำ ทนได้นั้นคำทำนายของหมอดู ดังก้องขึ้นมา ในหัวของเธอ

หมอดู

“เนื้อคู่ของคุณยังไม่มีในตอนนี ส่วนของ
แฟนคุณเป็นผู้หญิงผิวคล้ำ”

เธอรู้สึกโกรธมากและกลัวหากซักวัน เชียนจะกลับไปคบกับแฟนเก่า ตามคำทำนายของหมอดู จึงขยับรูปนั้นคามือ พร้อมกับรีบเดินเข้าไปในบ้านเพื่อที่จะเคลียร์เรื่องภาพนี้กับเชียน เมื่อเธอกำลังเดินไป เห็นเชียนวิ่งเล่นกับสุนัขอย่างมีความสุข

เชียน

“ไอ้หมี่ มานี่ๆ!! วิ่งมาๆ 55 5 “

เธอถูกคิดได้ ว่าทุกอย่างมันกำลังจะไปได้ด้วยดี ความสุขกำลังจะกลับมา เธอจึงระงับความโกรธนั้นไว้ และเก็บไว้ในใจ หวังว่าต่อไปเธอคงลืมมันได้เอง

Scene 16 : ภารกิจที่สาม

ริมทะเล/ ภายนอก / กลางคืน

ทั้งคู่พร้อมทำภารกิจข้อต่อไป โดยการเชื่อมต่อกับดร.เลิฟ พร้อมกับรอรับภารกิจ

ดร.เลิฟ

“หลังจากที่ทั้งคู่ได้มาอยู่ในเด็นท์แล้ว ภารกิจต่อไปที่จะให้ทำนั้น ชื่อว่า เด็นท์แห่งห้วงเวลา ในเด็นท์นั้นจะเต็มไปด้วยอุปกรณ์เกมส์ต่างๆและของเล่นมากมาย โดยผมจะให้คุณหยิบไหแก้ว ที่มีสลากสีเหลืองม้วนอยู่ และให้คุณพลัดกันถามคนละข้อ จนกว่าสลากจะหมด ขอให้ทั้งคู่ทั้งสองโชคดี ราตรีสวัสดิ์”

จอภาพดับลง หลังจากที่ดร.พุดจบเชียนและมัดหมี่ตกและตื่นเต้น ภารกิจต่อไปได้เริ่ม

ต้นขึ้น

เชียน

“อะไรวะ!! ยังไม่ทันจะถามรายละเอียด นี่ก็จะไปก็ไป”

มัดหมี่

“เออหน้า เขาก็บอกแล้วนี่ไงโหลแก้ว แล้วก็ให้หยิบสลากพลัดกันถามใครเริ่มก่อนดีละ ? กูเริ่มก่อนแล้วกันนะ”

มัดหมี่หลับตาปี๋ เอามือแก่งๆ ล้วงฉลากเป็นคนแรก

เขียน

“มึงจะหลับตาทำไม ฉลากมันก็มีวนอยู่”

มัดหมี่

“เอาหรือก็อยากให้มีคนดูตื่นเต้น นี่ได้แล้ว ขอ
แกะดูก่อน”

เขียน

“ว่ามาเลยพร้อมอยู่แล้ว?”

มัดหมี่

“เริ่มเลยนะ คำถามแรก คุณชอบส่วนไหนใน
ตัวฉันมากที่สุด”

เขียน

“ยากเลย เอ่อ....นี่ก็แปบ อ้อชอบตอบ
ดวงตา!”

มัดหมี่

“ทำไมล่ะ? เพราะเป็นหน้าตาต่างของหัวใจใช่
มั๊ย”

เขียน

“ไม่ใช่!! เพราะทุกครั้งที่คุณอมมึง คุณก็รู้สึก
ดี”

มัดหมี่

“ยังไงล่ะ?”

เขียน

“ก็ทำให้กูยังคงอยู่ในสายตามึงไง ฮาๆ”

มัดหมี่

“แหวะ เสี่ยววะ อะตามึงควตื้อให้ จับดิ”

เซียน

“ให้เล็อกหนึ่งอย่างในร่างกาย คุณอยาก
สัมผัสไหนมากที่สุด”

เซียนยิ้มพร้อมก้มหน้าไปมองที่เป้า

มัดหมี่

“ไ้บ้ำเซียน ไ้ทะลิ่ง ตั่ววะ”

เซียน

“อะกูลื้อเล่น มึงก็คึดลิก แล้วตกลงส่วน
ไหน”

มัดหมี่

“ขอตอบว่า หลังแล้วกัน”

เซียน

“ทำไมวะ ข้างหน้ามีตั้งเยอะเยอะ ทำไมไม่จับ
บ้ารึป่าว”

มัดหมี่

“ก็ไม่ได้บ้ำ ก็จับหลังมึงจากข้างหน้าไ้ รุ้มัยกู
อบอุ้นทุกครั่งเลนนะ”

เซียน

“ไม่รู้จะซึ้ง หรือจะเลี่ยนดี สงสัยไฟรักกูมัน
สูงทรวง ตามึงละ”

มัดหมี่

“ถามต่อแล้วนะ คุณรักฉันมากแค่ไหน ?”

หันไปมองรอบๆ พร้อมหยิบเครื่องคิดเลขขึ้นมากด

เขียน

“เอ่ออ.....”

มัดหมี่

“ตัวเลขมีเป็นสิบๆหลัก กดมาสักสามหลักก็
ยังดี กดมาแค่เลข 8”

เขียน

“ไม่ใช่ๆดูนี่”

เขียนจับเครื่องคิดเลขที่ตั้งตรงเปลี่ยนเป็นแนวนอน

มัดหมี่

“กระล่อน! มาๆขอจับบ้าง”

เขียน

“จับอะไร ?”

มัดหมี่

“ฉลากคำถามไง เข้าเรื่องตลอด มาๆถามแล้ว
นะฉันชอบกินข้าวอะไรมากที่สุด? แน่จริงก็
ตอบให้ได้”

เขียนตอบด้วยความมั่นใจ

เขียน

“เธอชอบ...กินข้าวผัดกุ้งไม่ใช่ผัด กับข้าวผัด
กระเพราหมูสับไข่ดาว เป็นไงถูกปะ”

มัดหมี่

“ถูกต้องนะคร้าบ เธอมีมันแฟนพันธุ์แท้
หัดๆ อะจับต่อตาเธอละ”

เขียน

“อะ! แน่นอน แหะเธอๆ เดี่ยวก่อน เราว่านะ
ที่ใช้สรรพนาม ฉันกับเธอคุณกับผม มันรู้สึก
โรแมนติกดีนะ”

มัดหมี่ยกไหล่พร้อมกับพูดต่อ

มัดหมี่

“ไม่รู้ดี”

ทั้งคู่พลัดกันทายคำถามแห่งความทรงจำกัน อย่างมีความสุข บางคำถามก็หัวเราะ
ชอบใจ จนเหลือคำถามอันสุดท้าย ซึ่งมัดหมี่เป็นคนได้จับ

มัดหมี่

“.....”

เขียน

“มาๆถามมา เธอถามมาเลย ข้อสุดท้าย
พร้อมแล้ว”

กระดาศไบนั่นว่างป่าวไม่มีข้อความใดๆปรากฏ พร้อมกับเขียนที่กำลังรอลุ้น มัดหมี่นึก
ขึ้นได้ จึงถามออกไปว่า

มัดหมี่

“เอ่อ....สมมุติว่าฉันเหลือเวลา3วันที่จะอยู่
บนโลกนี้ คุณจะทำอะไรเขียนที่กำลังลุ้น
คำถามอย่างใจจดใจจ่อ เมื่อเจอคำถามนี้ฉัน
มาถึงกลับ หุบยิ้มแล้วตั้งใจตอบ”

เขียน

“ถ้าเธอเหลือเวลาอีก3วัน สิ่งที่ได้ทำตอนนี้
ณ ที่แห่งนี้ ผมอยากจะพาคุณออกไปนอนดู
ดาว เพราะดาวเป็นสิ่งที่คุณชอบมากที่สุด
และเป็นสิ่งเดียวในตอนนี้ที่ผมทำได้”

Scene 17 : ขอแต่งงาน

ริมทะเล/ ภายนอก / กลางคืน

บรรยาศริมทะเลอันแสนเงียบสงบ มีเพียงเสียงลมและเสียงคลื่น ท้องฟ้ามีดสนิมทำให้แสงของดาวดวงระยิบระยับเต็มท้องฟ้า เซียนและมัดหมี่นอนดูดาวที่ริมทะเล

มัดหมี่

“ขอบคุณนะ ไม่คิดเลยว่าเราจะมีโอกาสได้มา
ทำอะไรกันแบบนี้”

เซียนที่นั่งชันเข่าอยู่จึงพูดตอบว่า

เซียน

“นั่นดิ เรารู้สึกโชคดีที่ได้มาทำอะไรแบบนี้
และส่วนหนึ่งที่ทำให้เรามาถึงจุดๆนี้ ก็คง
เป็นเพราะภารกิจของดร.เลิฟด้วย จะว่าไปก็
อยากขอบคุณเธอ ที่อยู่ด้วยกันมาจนถึงทุก
วันนี้ มันทำให้เรารู้สึกว่าเราเป็นคนโชคดี”

เซียนพูดไปด้วยพร้อมกับหยิบแหวนที่เตรียมไว้ขึ้นมาจะขอมัดหมี่แต่งงาน

เซียน

“ที่ได้มาเจอคนแบบเธอ ถ้าเราจะขอ.....เธอ
แต่งงานตอนนี้เธอจะตกลงไหม”

หลังจากที่เซียนพูดจบไม่มีเสียงตอบรับใดๆจากมัดหมี่ ด้วยอาการเพเลียดในการทำภารกิจต่างๆทำให้มัดหมี่เผลอหลับไป เซียนจึงเก็บแหวนวงนั้นไว้ พร้อมกับเอนตัวนอนข้างๆมัดหมี่

Scene 17 : ภารกิจที่ดี

บ้านพักริมทะเล/ ภายใน / เช้า

เช้าวันนี้อากาศดีเย็นสบาย ทั้งคู่ตื่นนอนด้วยความสดใส วันนี้ทั้งคู่มีความสุขมากกว่าทุกวันที่ผ่านมา ซึ่งนี่เป็นวันสุดท้ายที่ต้องอยู่บ้านหลังนี้ และภารกิจสุดท้ายของเขาก็มาถึง ทั้งคู่นั่งกอดคอกันบนโซฟาพร้อมกับการรับภารกิจสุดท้ายจากดร.เลิฟ

เซียน

“เป็นยังไงบ้างเมื่อคืน เธอหลับฝันดีไหม”

มัดมี้

“ฝันดีสิ จะว่าไปก็ต้องขอบคุณดร.เลิฟ ที่ทำให้อะไรๆหลายอย่างเปลี่ยนไป”

เชียน

“อืม นั่นดิ”

มัดมี้

“เรามาเริ่มภารกิจกันต่อไปกันดีกว่า วันสุดท้ายตื่นเต้นใจจะได้ทำอะไรนะ?”

มัดมี้หยิบ I Pad ขึ้นมา พร้อมกับกดโปรแกรมเพื่อติดต่อกับดร.เลิฟ

มัดมี้

“มาแล้วๆ”

ดร.เลิฟ

“สวัสดียามเช้า พวกคุณทั้งสองวันนี้พวกคุณหน้าตาสดใสกันเป็นพิเศษ ผมยินดีด้วยจนมาถึงวันสุดท้ายของภารกิจแล้ว ภารกิจต่อไปคือ หนึ่งรักสองใจ ซึ่งหนึ่งนั้นถือว่าเป็นสูตรสำเร็จความรัก ผ่านการคิดค้นจากผู้กำกับแล้วจึง ถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ โดยมีนักแสดงเป็นตัวนำเดินเรื่อง”

เชียน

“อะไรนะ นี่จะให้เราสองคนดูหนัง มันไม่ชีวิตไปหน่อยหรือครับ”

ดร.เลิฟ

“มันไม่ใช่แค่นั้นสิครับ ฟังผมให้จบก่อนหนังที่ผมจะให้ดูนั้นจากแบบสอบถามของคุณทั้งสอง รับรองว่าต้องถูกใจแน่ เรื่องที่ผมจะฉายคือ Mr. & Miss Smit โดยผมเตรียม

แผ่นไว้แล้วให้คุณไปหยิบแล้วใส่เข้าไปใน
เครื่องเล่น และมีกิจกรรมผ่อนครายให้พวก
คุณทั้งสอง แสดงตามฉากใดฉากหนึ่งโดยจะ
เริ่มเมื่อไหร่ก็ได้ที่พวกคุณพร้อม หลังจาก
ที่คุณทำภารกิจเสร็จแล้ว ขอให้พวกคุณเก็บ
ของ หลังจากนั้นผม จะไปรับพวกคุณเอง
ขอให้โชคดีนะครับ ปังๆ”

หลังจากที่ดร.พุดจบ เขียนลูกขึ้นไปหยิบแผ่นDVDหนังเข้าไปในเครื่องเล่น ทั้งสอง
นั่งดูที่จอทีวี ด้วยความสนุกสนาน บ้างหยอกล้อกัน บ้างทำท่าเลียนแบบตัวละคร

Scene 18 : ไม่เป็นไปตามที่หวัง บ้านพักริมทะเล/ ภายใน / เช้า

ทั้งสองนั่งดูหนังที่กำลังฉายอยู่ในบ้านพัก จนเรื่องดำเนินไปถึงตรงกลางของเรื่อง
ในหนังตัวละครหลัก ทั้งคู่ซึ่งเป็นสามีภรรยา กัน รู้ว่าทั้งสองคน ต่างเป็นสายลับคนละฝ่าย ทำให้เกิด
การยิงกัน เพื่อให้อีกฝ่ายเสียชีวิตและตัวเองอยู่รอด เขียนที่นั่งรอฉากนี้มานาน เพราะเป็นฉากที่
ตนชอบมาก พอฉากดำเนินมาถึง เขียนมองไปทางขวาเห็นปืนพกของเล่นที่มีลูกกระสุน เป็นลูก
ดอกยางติดกระจก จึงรีบลุกออกไปหยิบ ส่วนมัดหมี่นั่งขึ้นได้ในห้องนอนมีปืนจุกน้ำปลาที่เขียนถือ
เล่นอยู่ จึงรีบลุกออกไปหยิบด้วยความไว ทั้งคู่แอบกันคนละมุม พร้อมกับเล่นตามหนังที่กำลังฉาย
มัดหมี่เล็งปืนไปยังเขียนที่แอบอยู่อีกมุมของบ้าน เขียนโผล่หน้าออกมาดู มัดหมี่ที่เล็งรอไว้ ลั่นไกปืน
ใส่ เขียนหลบได้ จึงพูดเล่นๆไปว่า

เขียน

“อิงแม่นได้เท่านี้เองหรือ?”

มัดหมี่ที่แอบอยู่อีกมุม ตะโกนโต้ตอบ

มัดหมี่

“ก็คอยดูแล้วกัน ฮาฮาฮา”

ทั้งสองยิงปืนโต้ตอบกันไปมา ระหว่างมัดหมี่กำลังเปลี่ยนลูกกระสุน เขียนวิ่งเข้าไปยิง
เข้าที่แก้มของมัดหมี่ แล้ววิ่งไปหลบอีกมุม ทำให้มัดหมี่โมโห จึงพูดว่า

มัดหมี่

“โอ้ย!! ไอ้เชี่ยเชี่ยน นี่มึงเล่นเอาจริงเลยหรอ”

ขณะที่เชี่ยนกำลังสะใจอยู่หลังกำแพงจึงตอบว่า

เชี่ยน

“ระดับผม นักแม่นปืนทีมชาติยังอายุ 55 5”

มัดหมี่

“ได้....มึงจะเล่นจริงๆใช่ไหม!”

ทั้งสองยิงปืนใส่กันอย่างคึกคัก ขณะที่มัดหมี่โผล่ตัวออกมา เชี่ยนได้ยิงปืนเข้าที่หัวไหล่ มัดหมี่อย่างแรง

มัดหมี่

“โอ้ย! เจ็บนะเว้ย”

เชี่ยน

“ยังไม่แม่นแบบนี้ พี่ไม่เอามาทำเมียนะบอกไว้ก่อนโจรเข้าบ้านคงโดนโจรปล้ำตาย”

เชี่ยนพูดจบพร้อมหยิบแหวนแต่งงานขึ้นมาแล้วนำมาใส่ในลูกดอกเพื่อที่จะยิงให้โดนมัดหมี่แล้วขอแต่งงาน ส่วนมัดหมี่ซึ่งแอบอยู่หลังกำแพง ใจดีจึงลูกกระสุนออกจากหัวไหล่ ตะโกนตอบด้วยความโมโห

มัดหมี่

“เออใช่ดิ...กูมันไม่ได้ผิดละนี่ ที่มึงจะอยากได้แต่งงานด้วย”

พร้อมกับเล็งปืนรอ เชี่ยนโผล่หน้าออกมา มัดหมี่ยิงปืนเข้าใส่ เชี่ยนหลบได้

เชี่ยน

“เห้ยใจเย็นๆดิ นี่มึงยังไม่เลิก เชื่อไอ้คำพูดหมอดูบ้าง อีกหรอวะ”

มัดหมี่

“แล้วยังไง! หลักฐานมันก็ฟ้องอยู่แล้วนี่”

เขียน

“หลักฐานอะไรวะ มึงเอาอะไรมาพูด”

ขณะที่เขียนพูดจบ มัดหมี่หยิบรูปภาพเขียนกับแฟนเก่าออกมาจากกระเป๋ากางเกง พร้อมกับโยนไปตกตรงหน้าเขียน พร้อมกับเล็งปืนรอ เขียนก็้มลงเก็บรูปภาพขึ้นมาดู มัดหมี่ยังป็นเข้าอย่างจังที่มือของเขียน

เขียน

“โ้ย! เจ็บนะเว้ย”

เขียนหลบอยู่หลังกำแพง ขรุขระภาพในมือขึ้นมาดู ปรากฏว่าเป็นภาพที่เขียนได้โยนทิ้งลงทะเลไปแล้ว เขียนตกใจอย่างมาก พร้อมกับพูดกับตัวเอง ก่อนจะตรุดกนคู้กับมัดหมี่

เขียน

“เห้ย มันมาได้ไงวะ ? แล้วใครใช้ให้ไปงมหา มันมาล่ะ ก็กูโยนมันทิ้งลงน้ำทะเลไปแล้ว”

มัดหมี่

“กูไม่ได้ม มันลอยขึ้นมาติดตีนกู นี่ขนาดมึงทิ้งแล้วมันยังลอยกลับมา แล้วต่อไปมันจะไม่กลับมาหา มึงอีกหรือ”

เขียน

“กูว่ามันจะไปกันใหญ่ล่ะ กูลืมมันแล้วจริงๆ เรามาคุยกันดีกว่าก่อนไหม”

มัดหมี่

“ไม่คุย กูรู้ว่ามึงยังรักมันอยู่”

เขียน

“รักอะไรวะ ถ้ารักแล้วกูจะทิ้งทำไม”

มัดหมี่

“นั่นไง ก็มึงฟังจะทั้ง แต่พี่ผ่านมามึงยังเก็บ
มันไว้ตลอด”

เชียน

“ก็กูฟังนี่ได้ ว่ามันติดอยู่ในกระเป๋าดังกูก็
เลยทิ้งไปได้จบบ”

มัดหมี่

“นั่นไงในที่สุดมึงก็พูดออกมาว่ายังนึกถึง
แสดงว่ามึงยังคิดถึงมันอยู่”

ทั้งคู่ยังได้ตอบพร้อมกับตะโกนคุยกันไปมา

เชียน

“จะบ้าไปกันใหญ่แล้ว หุดยังก่อนได้ไหม!”

มัดหมี่

“นี่มึงรักกัน ถึงขนาดต่ำกว่าบ้าเลยหรอ”

เชียน

“กูไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น มึงใจเย็นๆแล้ว
ฟังกูดิ”

มัดหมี่

“กูไม่ฟัง มึงตอบมามึงยังรักมันอยู่ใช่ไหม?”

เชียน

“กูไม่ตอบเว้ย มึงมาคุยกันดีๆก่อน”

มัดหมี่

“นั่นไง มึงไม่กล้าตอบ แสดงว่ามึงยังรักมัน
รู้อย่างนี้กูไม่น่าคบมึงตั้งแต่แรก!”

เซียน

“อ้าว เซียนทำไมมึงพูดแบบนี้วะ แครูปไบ
เดียวมันเป็นถึงขนาดนี้เลยหรอ”

มัดหมี่

“กูไม่สน แล้วแครูปไบเดียวเนี่ยแล้วยังไง มัน
สวยมากสินะ”

เซียน

“โอเว้ย! มันซั๊กจะไปกันใหญ่แล้ว กูลืมมันไป
แล้วจริงๆกูไม่รู้จะบอกมึงยังงี้”

มัดหมี่

“ทำไมต้องตะคอกกูด้วยวะ ต้องปกป้องมัน
ขนาดนั้นเลยหรอวะ จากนั้นไปมึงจะกูไม่ต้อง
มาเห็นหน้ากันอีก”

เซียน

“พูดแบบนี้ มึงหมายความว่ายังงี้?”

มัดหมี่

“ก็เลิกกันไป!”

มัดหมี่พูดออกมาพร้อมกับความโกรธ บรรยายเสียงดัง เซียนที่แอบอยู่หลังผนังของ
บ้านดังลูกดอกออกจากลากล้องปืน พร้อมกับหยิบแหวนเก็บใส่กระเป๋า ทันใดนั้นหมิวจึงเข้ามาสะกิด
ขา โดยความโมโห เซียนจึงใช้เท้าเตะที่เจ้าหมี่ลอยไปตกตรงหน้าของมัดหมี่ มัดหมี่วางปืนลงพร้อม
กับเข้ากอดเจ้าหมี่ด้วยน้ำตาแล้วพูดว่า

มัดหมี่

“จิตใจมึงทำด้วยอะไรวะเซียน แม้แต่หมาแค่นี้
มึงยังทำกับมัดได้แล้วต่อไปคนอยากกูที่จะ
ใช้ชีวิตร่วมกะมึงมึงจะไม่ทำกับกูแบบนี้หรอ
กูไม่น่ามารู้จักและฝากหัวใจไว้กับมึงเลย”

เขียน

“เออใช่ ภูมันคนไม่ดี มึงก็เคยมองกูดีมา
ตั้งแต่แรกแล้วนิ กูก็แค่คนที่มันไม่เคย
แสดงออกถึงความรัก กูไม่ทำเม้งแล้ว
ภารกิจบ้านี้ๆ”

หลังจากที่เขียนพูดจบเขียนเดินไปหยิบ I Pad ปาทั้งลงพื้น I Pad แตกกระจาย ภาพ
ภารกิจสำเร็จปรากฏขึ้น เขียนเดินจากไป

Scene 19 : หวังหา

คอนโด/ ภายใน / กลางวัน

ที่คอนโดของเขียน เขียนหยิบแผ่นหนังเรื่อง Mr.&Miss Smit ขึ้นมาดูอีกรอบ กดรีเพล
ไปจนถึงตอนที่ในหนังพระเอกกับนางเอกเขาเป็นจอกันแล้วพระเอกแล้วพระเอกพูดว่า I'm sorry
เขียนกดพอสและกรอกลับ ทำแบบนี้ซ้ำๆไปเรื่อย ไม่นานนักก็มีแฟนคนปัจจุบันของเขียนซึ่งเป็นผู้
หญิงผิวคล้ำเข้ามานั่งดูด้วย

ใบตอง

“คู่อะไรอยู่หรอ”

จบ.

วิเคราะห์บทภาพยนตร์ฉบับแรก

หลังจากที่ได้อ่านบทนวนิยายบทภาพยนตร์ฉบับที่ 1 ได้สังเกตเห็นบทภาพยนตร์ส่วนที่ขาดรายละเอียดของเนื้อหาและตัวละครเป็นอย่างมาก เมื่อได้ศึกษาหลายๆด้านจะยิ่งทำให้บทภาพยนตร์มีความครบถ้วนมากยิ่งขึ้น ปรับปรุงให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น บทภาพยนตร์ได้มีการเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงชื่อของตัวละครที่ทำให้ดูเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น และได้ตัดเนื้อหาหลายส่วนออก เช่น ฉากบ้านพักริมทะเลและฉากภารกิจผู้รักต่างๆ ได้เปลี่ยนเป็นคอนโดใจกลางเมือง ในกรุงเทพแทน และให้ฝ่ายชายเป็นคนทำภารกิจแทนจากเดิมโดยทำสองคน ซึ่งเนื้อหาในส่วนนี้ก็ยังคงเป็นประเด็นเดียวกันอยู่ คือ (นัท)เอาแต่ใจตัวเอง ใช้อารมณ์อยู่เหนือเหตุผล จนต้องเลิกกับแพร์ซึ่งช่วยให้เรื่องกระชับขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย จากการปรับปรุงบทภาพยนตร์ และปัญหาด้านการถ่ายทำ จึงได้ปรับเปลี่ยนเนื้อหาหลายส่วน เปลี่ยนตัวละคร เปลี่ยนฉาก และการค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ได้เรียนรู้และศึกษารายละเอียดของกลุ่มคนเหล่านี้ วิธีการคิด การใช้ชีวิต สังคมรอบข้าง เพื่อเป็นแนวทางในการกำกับภาพยนตร์ได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย ยิ่งเราเข้าใจบทภาพยนตร์ของเรามากๆ เราก็จะกำกับได้ง่ายขึ้นมากๆ ก่อนที่จะได้เริ่มถ่ายทำ บทภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ปรับเปลี่ยนไปหลายฉบับมาก จนถึงฉบับที่ 5 และก็ยังคงปรับอีกเมื่อได้ทดลองถ่ายทำในบางส่วนแล้ว จนมาถึงฉบับที่ 8

วิเคราะห์ภาพยนตร์ฉบับที่ 1-5

หลังจากที่ได้อ่านบทนวนิยายทั้งหมด เมื่อแยกสถานการณ์ออกมาแสดงให้เห็นว่าเนื้อหายังไม่ลึกซึ้งพอ เนื้อหาบางส่วนไม่จำเป็นกับเนื้อเรื่อง ทำให้เรื่องยืดเยื้อเกินไป ตัวละครมีมิติเดียวทำให้การกระทำ ที่ตัวละครแสดงออกมานั้น ตรงไปตรงมามากเกินไป ไม่มีความน่าสนใจเท่าไร และบุคลิกภาพของตัวละครพระเอก(นัท) ยังไม่แสดงออกมาในบทภาพยนตร์ได้อย่างชัดเจน และเมื่อได้ทดลองถ่ายทำแล้ว ปรากฏว่าปัญหาด้านสถานที่ถ่ายทำ การเดินทาง และงบประมาณที่มี ซึ่งเกิดจากการขาดความรอบคอบ และประมาทในการทำงาน ทำให้ไม่สามารถถ่ายทำที่โลเคชั่นเดิมได้ตามที่ต้องการ จึงพัฒนาบทภาพยนตร์ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นดังนี้

บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์ (screenplay)

ครั้งหนึ่ง เธอและฉันเคยมีวันที่แสนดี

Scene 1 อินโทร

ภายใน / คอนโด / กลางวัน

ภายในห้องคอนโด บรรยากาศที่เคยสดใสกลับอึมครึม ข้าวของภายในห้อง ที่เปื้อนความทรงจำต่างๆ รูปถ่ายคู่ ตุ๊กตาเซรามิกอื่นๆ ลอยไปตกกระทบผนังห้อง แดกกระจายลงสู่พื้น แพร่ร่องไห้พร้อมโมโหสุดจะทนกับการที่ต้องทนคบ ซึ่งเธอเป็นคนวิ่งตามอยู่ฝ่ายเดียว แล้วต้องทนฟังเหตุผลบ้าง ตรีกระต่ายต่างๆจากนั้น คนที่หมดความรับผิดชอบ คนที่เห็นแก่ตัว เป็นคน ละเลย ใช้เหตุผล เห็นอกเห็นใจใดๆ คงเป็นเพราะเธอคาดหวังกับนัก มากเกินไป คนที่เริ่มกันจากร้อยไปถึงศูนย์ กับจากศูนย์ไปถึงร้อยมันต่างกัน แพร่ตัดสินใจบอกเลิก พร้อมกับเก็บข้าวของออกจากห้องไป

Scene 2 พบกัน

ภายนอก / ร้านอาหาร / กลางวัน

ร้านอาหารบรรยากาศร่มรื่น รอบๆเต็มไปด้วยต้นไม้ หลังเลิกงานนักที่ร้านนี้ นั่งกินข้าวคนเดียวบนโต๊ะอาหารแบบเหงาๆ พร้อมกับหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเล่น นักกดเปิดไปที่โปรแกรม Timehop โปรแกรมปรากฏภาพกิจกรรม วันนี้เมื่อหลายปีที่ผ่านมา เมื่อปีที่ภาพมาวันนี้เป็นวันครบรอบปี ของนักและแพรที่มากินอาหารร้านนี้ เป็นเรื่องบังเอิญที่นักได้เข้ามากินข้าวที่ร้านแห่งนี้ วันนี้พอดี เมื่อนักกดปิดหน้าจอ ภาพในจอสะท้อนเห็นใบหน้านักแทนที่ภาพคู่ ทำให้นักรู้ใจหายนึกถึงแพรขึ้นมา เมื่อนักกินข้าวเสร็จจึงเรียนพนักงานเพื่อคิดตั้ง

นัก

“น้องครับๆ คิดตั้ง”

ระหว่างที่กำลังเรียนพนักงานมาคิดตั้ง มีผู้หญิงคนหนึ่งกับกลุ่มเพื่อนเดินผ่านไป เธอหันกลับมาตามเสียงเรียกคิดตั้ง นักรู้สึกว่ามีคนมองมาจึงหันไปพบแพร จึงเป็นการพบหน้ากันอีกครั้ง หลังจากที่เคยเลิกกันไปของนักและแพร แพร่มองมาทางนักพร้อมกับส่งยิ้มให้ นักมองกลับไปด้วยสีหน้าที่รู้สึกดี ทั้งคู่มองกันอยู่ไม่นานนักพนักงานเข้าไปคิดตั้งทำให้นักรีบหยิบกระเป๋าตั้งขึ้นมาจ่าย และหันกลับไปมองอีกทีแพรหายไปแล้ว

Scene 3 คิดถึง

ภายใน /คอนโดนัท /กลางคืน

นัทกลับมาเปิดเปิดคอมพร้อมกับพบเว็บไซต์พันทิป จึงได้เข้าไปดูเป็นวิธีการร้องขอคืนดี คนรักที่จากไป 18 ข้อ นัทนั่งอ่านอยู่สักพักโดยข้อที่ 1 ใช้โซเชียลให้เป็นประโยชน์ นัทอยากลองดู พิสูจน์ดู จึงลองทักแชทเฟสบุ๊คสไปหาแพร พร้อมกับหลอกว่าตัวเองหลงทาง

นัท

“แพร เราขับรถหลงทาง”

แพรกำลังนั่งดูทีวีอยู่ที่บ้านหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเห็นข้อความของนัท

นัท

“น่าจะอยู่แถวสีลมแถวที่ทำงานแพร”

แพรนั่งคิดอยู่สักพักจึงตอบกลับไปด้วยข้อความแจ้งกระด้าง

แพร

“ก้มมองดูป้าย เข้ากรุงเทพดิ”

นัทนั่งอ่านอยู่ที่หน้าคอมพิวเตอร์ อย่ายิ้มเล็กน้อยก่อนจะตอบกับไป

นัท

“เราไม่ได้ใส่แว่นมา มีคแล้วเรามองไม่เห็น”

แพรจึงตอบกลับด้วยความยังเป็นห่วง

แพร

“นั่นค่อยๆ ชิดซ้าย แล้วเห็นตรงไหนเป็นยังไง
ค่อยๆ อธิบายมา”

ข้อความปรากฏในจอคอมนัท นัทยิ้มเพราะดูออกว่าแพรยังเป็นห่วง

นัท

“ตอนนี้เราจอดข้างทางแล้ว”

นัท

“อยู่ข้างล่าง BTS ศาลาแดง”

แพรวเห็นข้อความ สีหน้าเป็นห่วง

แพรว

“นั่งจับตามสถานีมาเรื่อยๆ”

นัท

“โอเค เราจะไม่หลงใช่ไหม”

แพรว

“อืมๆถึงตรงไหนแล้ว”

นัทนั่งอมยิ้มอยู่หน้าคอมและคุยกับแพรวไปตลอดทั้งคืน

Scene 4 อยากกิน

ภายนอก /บนรถเมล์/กลางคืน

แพรวกำลังนั่งรถกลับบ้านหลังจากเลิกงาน รถหนาแน่นตามท้องถนน จราจรติดขัด แพรวรู้สึกหิวอยากกินอะไรบางอย่าง และแพรวจึงหยิบมือถือขึ้นมาเล่นเพื่อแก้เบื่อระหว่างเดินทาง กลับ เมื่อนึกขึ้นได้ว่าอยากกินอะไร จึงตั้งสติสับสนในเฟซบุ๊กส์ รถติดมาก อยากกินติ่มซำร้านประจำหน้าปากซอย

Scene 5 ติ่มซำร้านประจำ

ภายนอก /หน้าบ้านแพรว /กลางคืน

แพรวที่เพิ่งเลิกงานกำลังเดินเข้ามาหยุดตรงหน้าปากซอยเข้าบ้าน เห็นรถยนต์สีขาวจอดอยู่จึงค่อยเดินไปดู พบนักกำลังจัดอาหารบางอย่างบนโต๊ะอยู่หน้าบ้านพร้อมประดับประดาไฟสวยงาม

แพร

“มาทำอะไรละ”

แพรเดินเข้ามาด้วยสีหน้ามึนงง และไม่ค่อยพอใจ

นัท

“อ้าวแพร พอคืนที่แล้วผ่านมาแถวนี้พอดี
เลยซื้อดื่มซ้ำที่แพรชอบมาฝากไง นังก่อนสิ”

แพรเดินเข้ามานั่งที่เก้าอี้ด้วยความจำใจ

แพร

“ขอบคุณนะ แต่จริงๆไม่ต้องทำขนาดนี้ก็ได้”

นัทยื่นให้แพรด้วยความจริงใจ

นัท

“กินก่อนสิ เดี่ยวมันจะหายร้อนก่อน”

แพรมองหน้านัทก่อนจะพูดว่า

แพร

“แล้วทำบ้านนี้รึที่บ้านอื่นเขาจะออกยังงี้”

นัทที่กำลังยิ้มค่อยๆหุบยิ้มลงก่อนจะพูดออกไป

นัท

“งั้นเราเข้าไปกินกันข้างในบ้านแพรไหม”

แพรตอบด้วยสีหน้าไม่พอใจ

แพร

“แล้วเธอเป็นใคร ขอตัวก่อนนะพอดีทำงาน
มาเหนื่อยๆ อยากพักผ่อน”

เมื่อแพรพูดจบจึงลุกออกจากเก้าอี้พร้อมเดินเข้าบ้าน นัททำอะไรไม่ถูกพร้อมกับนั่ง
หน้าจ้อยอยู่ที่เก้าอี้

Scene 6 ภารกิจ

ภายใน /คอนโด /กลางคืน

หลังจากถึงห้องนัทนั่งอยู่หน้าโต๊ะคอม แล้วหยิบ i pod ขึ้นมาเปิดไปดูรูปในเครื่อง เป็น
รูปคู่กับแพรในสถานที่ต่างๆ นัทจึงเปิดกระทู้พันทิปดูวิธีต่อไปเพื่อที่จะทำตาม และหวังว่าจะได้
แพรกลับคืนมาอีกครั้ง

ภายนอก /หน้าบ้านแพร /กลางคืน

ภารกิจที่ 5 เป็นห่วงเป็นใย ตกเย็นหลังเลิกงานนัทจะรีบไปที่บ้านของแพร นำขนมและ
ของที่แพรชอบใส่ถึงมาแอบแขวนไว้หน้าบ้าน และจะคอยส่งเพลงให้แพรฟังตลอด

ภายใน /คอนโด /กลางวัน

ภารกิจที่ 7 แก่ไขนึ้ยเสียของตัวเอง นัทปฏิเสธเพื่อนที่ชวนไปดื่มเหล้า ชนทำงาน
มากขึ้นและ เข้านอนแต่หัววัน เริ่มที่จะเลิกสูบบุหรี่ตามที่แพรเคยไม่ชอบ

ภายนอก /สวนสาธารณะ /กลางวัน

ภารกิจที่ 14 ดูแลตัวเอง นัทออกไปวิ่งที่สวนสาธารณะเป็นประจำ และปั่นจักรยาน
เลือกทานอาหาร ที่มีประโยชน์ และเลิกบุหรี่สำเร็จ

ภายนอก /ร้านอาหาร อ่างเก็บน้ำ ดาดฟ้า /กลางวัน กลางคืน

ภารกิจที่ 16 พาเธอไปสถานที่ที่เธอชอบ หลังจากเลิกงานนัทพาแพรไปทานข้าวที่ร้าน
อาหาร และเสาร์อาทิตย์จะพาแพรไปเที่ยวต่างจังหวัด และพาไปเฝ้าดาวนบนตึกสูง

Scene 7 ขอเป็นแฟน

ภายนอก /หน้าบ้านแพร /กลางวัน

ภารกิจข้อ 16 ข้อเป็นแฟนเธออีกครั้ง นัทรู้สึกว่าทุกอย่างกำลังจะดีขึ้น และมาถึงภารกิจข้อสุดท้าย นัทได้ซื้อตัวเครื่องบินเพื่อจะชวนแพร์ ไปดูแสงเหนือ เมื่อเลิกงานนัทรีบตรงมาหาแพร์ที่บ้าน เมื่อมาถึงนัททักครึ่งและยื่นรอมแพร์ที่หน้าบ้าน

แพร์

“อ้าว วาไ้”

นัท

“แพร์ วันหยุดยาวหลังปีใหม่นี้ เราไปดูแสงเหนือกันนะ นัทจองตั๋วไว้แล้ว”

แพร์รับตั๋วไว้พร้อมกับยิ้มดีใจ

แพร์

“ขอบคุณนะ แต่จริงๆไม่ต้องทำขนาดนี้ก็ได้อ”

ขณะที่แพร์กำลังยิ้มและมองดูตัวเครื่องบินด้วยความดีใจ นัทหยิบตุ๊กตาที่แพร์เคยซื้อให้วันครบรอบขึ้นมา ซึ่งนัทต่อตุ๊กตาที่แตกให้กลับมาเป็นเหมือนเดิม

นัท

“แพร์ กลับมาเป็นเหมือนเดิมได้ไหม”

แพร์ที่กำลังยิ้มดีใจ เปลี่ยนสีหน้ากลายเป็นนั่งและนึกถึงเหตุการณ์แย่ๆที่นัทเคยทำกับ

แพร์

แพร์

“เราขอบคุณนะ ใน สิ่งที่เรา กำลังพยายามทำทุกอย่าง เพื่อที่จะแก้ไขเรื่องราวในอดีต แวนดาที่หักมันก็เหมือนความรักที่พัง ถึงจะใช้กาวย่างดีต่อให้มันกลับมาเป็นเหมือนเดิม ยังไงมันก็ไม่เหมือนเดิมอยู่ดี”

นัท

“แล้วที่ผ่านมามีทั้งหมดคือสิ่งที่เพื่อนทำให้
กันหรือ”

แพร์

“ใช่ ถ้าเราสองคนไม่สามารถกลับมาเป็น
เพื่อนกันได้ สุดท้ายยังไ้เราก็ไม่อยากกลับ
ไปเสียใจเหมือนเดิมอยู่ดี”

แพร์ยื่นตัวก้มให้กับนัท พร้อมเดินเข้าบ้าน

Scene 8 สิ่งที่เป็น

ภายนอก/สวนสาธารณะ/เย็น

บรรยากาศยามเย็น ที่สวนสาธารณะผู้คนต่างมาออกกำลังกาย หลังเลิกงานนัทมาที่
สวนแห่งนี้ เพื่อให้เวลาคิดทบทวนสิ่งที่ตัวเองทำ นัทนั่งลงที่ริมหน้าแล้วหยิบตุ๊กตาที่แพร์เคยให้ขึ้น
มามอง ก่อนจะใช้นิ้วมือลูบที่แขนของตุ๊กตาเบาๆ เศษตุ๊กตาที่ติดกาวตรงแขนหลุดออกมา ทำให้นัท
คิดขึ้นมาได้ว่า สิ่งของบางอย่างถ้ามันแตกหักไปแล้ว ถึงต่อกาวให้อย่างดียังไงมันก็ไม่เหมือนเดิมอยู่ดี
ก็เหมือนความรักของแพร์และนัท ที่ต่างฝ่ายต่างเสียความรู้สึก ถึงจะกลับไปเป็นแบบเดิมก็คงจะเจอ
แต่เรื่องเดิมๆอยู่ดี

“จบบริบูรณ์”

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ(shooting script)

Scene 1 อินโทรล

ภายใน /คอนโด /กลางวัน

Shot 1. Insert กรอบรูปภาพถ่ายคู่กันและแพร์ ตกกลงที่พื้น

CUT

Shot 2. MS แพร์โมโหสุดเจียรร้องไห้เสียใจ

CUT

Shot 3. MS นัทกำลังอธิบายเรื่องราวต่างๆด้วยการใช้อารมณ์

CUT

Shot 4. MS แพร์ที่กำลังร้องไห้ หยิบหมอนขึ้นมาโยนใส่นัท

CUT

Shot 5. MS นัทถูกหมอนโยนใส่น้ำ พร้อมกับระเบิดอารมณ์ออกมา

CUT

Shot 6. Insert ตึกตาเซรามิกตกลงที่พื้น แตกกระต่าย

CUT

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ(shooting script)

Scene 1 อินโทร

ภายใน /คอนโด /กลางวัน

Shot 1. Insert กรอบรูปภาพถ่ายคู่กันและแพร์ ตกกลงที่พื้น

CUT

Shot 2. MS แพร์โมโหสุดเขี่ยเครื่องให้เสียใจ

CUT

Shot 3. MS นัทกำลังอธิบายเรื่องราวต่างๆด้วยการใช้อารมณ์

CUT

Shot 4. MS แพร์ที่กำลังร้องไห้ หยิบหมอนขึ้นมาโยนใส่นัท

CUT

Shot 5. MS นัทถูกหมอนโยนใส่น้ำ พร้อมกับระเบิดอารมณ์ออกมา

CUT

Shot 6. Insert ตึกตาเซรามิกตกลงที่พื้น แตกกระจาย

CUT

Scene 2 พบกัน

ภายนอก /ร้านอาหาร /กลางวัน

Shot 7. Insert บรรยากาศภายในร้าน คู่รักชายหญิงนั่งถ่ายรูปเล่น

CUT

Shot 8. MS นัทนั่งมองคู่รักที่กำลังถ่ายรูปเล่น ก่อนจะก้มลงมองหน้าจอโทรศัพท์ที่อยู่ในมือ

CUT

Shot 9. CU หน้าจอมือถือ

CUT

Shot 10. MS นัทเรียกพนักงานเก็บตัง

นัท

“น้อง เก็บตัง”

CUT

Shot 11. MS แพรที่กำลังเดินออกจากร้าน หันมามองตามเสียง

CUT

Shot 12. MS นัทรูสีกว่ามีบางอย่างจ้องมอง จึงหันไปพบกับแพร

CUT

Shot 13. CU แพรมองหน้านัท

CUT

Shot 14. MCU นัทจ้องมองแพรกลับ ก่อนจะมีพนักงานมาคิดตั้ง

พนักงาน
“ทั้งหมด 280 บาทค่ะ”

CUT

Shot 15. MS แพรเดินออกจากร้าน

CUT

Shot 16. MCU นัทจ่ายดังเสร็จ ก่อนจะมองหาแพร

CUT

Shot 17. Insert ทางเดินในร้าน

CUT

Scene 3 คิดถึง

ภายใน /คอนโดนัท /กลางคืน

Shot 18. MCU นัทนั่งอยู่บนน้ำคอม

CUT

Shot 19. CU จอคอม นัทที่กำลังอ่านเว็บไซต์

CUT

Shot 20. MS นัทพิมพ์ข้อความทางเฟสบุ๊กส์หาแพร

CUT

Shot 21. CU จอเมื่อถือแพร

นัท

“แพร เราขับรถหลงทางนัท น่าจะอยู่แถว
สี่ลมแถวที่ทำงานแพร”

CUT

Shot 22. MS แพรกำลังนั่งดูทีวี หยิบมือถือขึ้นมาอ่าน พร้อมตอบกลับไป

แพร

“ก้มองดูป้าย เข้ากรุงเทพดิ”

CUT

Shot 23. MS นัทนั่งอ่านอยู่ที่หน้าคอมพิวเตอร์ อยุ่เล็กน้อยก่อนจะตอบกลับไป

นัท

“เราไม่ได้ใส่แว่นมา มีคแล้วเรามองไม่เห็น”

CUT

Shot 24. MS แพรพิมพ์ข้อความตอบกลับ

แพร

“นั่นค่อยๆ ชิดซ้าย แล้วเห็นตรงไหนเป็นยังไง
ค่อยๆ อธิบายมา”

CUT

Shot 25. MS นัทนั่งพิมพ์อยู่ที่หน้าคอมพิวเตอร์พร้อมตอบกลับไป

นัท

“อยู่ข้างล่าง BTS ศาลาแดง”

CUT

Shot 26. CU จอมือถือของแพรที่กำลังพิมพ์

แพร

“นั่งขับตามสถานีมาเรื่อยๆ”

CUT

Shot 27. CU ช่องข้อความเซทเฟสบู๊คส์

นัท

“โอเค เราจะไม่หลงใจใหม่”

แพร

“อืมๆถึงตรงไหนแล้ว”

CUT

Shot 28. MCU นัทนั่งพิมพ์ข้อความคุยกับแพรอย่างมีความสุข

CUT

Scene 4 อยากกิน

ภายนอก /บนรถเมล์/กลางคืน

29. MS แพรนั่งอยู่บนรถเมล์ หยิบมือถือขึ้นมาพร้อมตั้งสเตตัส

แพร

รตติมาก อยากกินติมชำร้านประจำหน้าปากซอย

CUT

Scene 5 ติมชำร้านประจำ

ภายนอก /หน้าบ้านแพร /กลางคืน

Shot 30. MS แพรเดินเข้ามาในซอยบ้าน

CUT

Shot 31. POV เห็นรถของนัทจอดอยู่หน้าบ้าน

CUT

Shot 32. MS แพรเดินเข้ามาหานัท

แพร

“มาทำอะไรละ”

CUT

Shot 33. MS นัทกำลังจัดอาหารอยู่บนโต๊ะเงยหน้าตอบ

นัท

“อ้าวแพร พอดีนัทแล้วผ่านมาแถวนี้พอดี
เลยซื้อดื่มซ่าที่แพรชอบมาฝากไง นั่งก่อนสิ”

CUT

Shot 34. MS แพรลงมานั่งที่เก้าอี้ พร้อมพูดว่า

แพร

“ขอบคุณนะ แต่จริงๆไม่ต้องทำขนาดนี้ก็ได้อ”

CUT

Shot 35. MS นัทยิ้มให้แพรด้วยความจริงใจ

นัท

“กินก่อนสิ เดี่ยวมันจะหายร้อนก่อน”

CUT

Shot 36. MS แพร่มองหน้าหนักก่อนจะพูดว่า

แพร
“แล้วทำบ้านนี้รบบ้านอื่นเขาจะออกยังงี้”

CUT

Shot 37. MS รับหน้าหนัก

นัท
“งั้นเราเข้าไปกินกันข้างในบ้านแพรไหม”

CUT

Shot 38. MS นัทที่กำลังยิ้มค่อยๆหุบยิ้มลงก่อนจะพูดออกไป

นัท
“งั้นเราเข้าไปกินกันข้างในบ้านแพรไหม”

CUT

Shot 39. MS แพรตอบด้วยสีหน้าไม่พอใจ

แพร
แล้วเธอเป็นใคร

CUT

Shot 40. MS นัทหน้าเสีย

CUT

Shot 41. MS รับหน้าแพร์ไม่ค่อยพอใจ

จ

แพร์

ขอตัวก่อนนะพอดีทำงานมาเหนื่อยๆ อยากพักผ่อน

CUT

Scene 6 ภาระกิจ

ภายใน / คอนโด / กลางคืน

Shot 42. MS นั่งอยู่หน้าโต๊ะทำงาน หยิบ ipod ขึ้นมา

CUT

Shot 43. CU หน้าจอ I pod เป็นรูปหุ่นยนต์และแพร์

CUT

Shot 44. MS จอคอมพิวเตอร์ เป็นกระตุ๋นตีป

CUT

Shot 45. MS หน้าจอเฟสบุ๊กส์ นักร้องเสตัส

CUT

ภายนอก /หน้าบ้านแพร /กลางคืน

Shot 46. MS นัทเอาถุงขนมไปแขวนที่หน้าบ้านแพร

CUT

Shot 47. CU นิ้วมือนัทกดกริ่งหน้าบ้านแพร

CUT

Shot 48. MS แพรเปิดประตูออกมาเห็นถุงขนม

CUT

Shot 49. MS นัทยืนแอบมองตรงพุ่มไม้

CUT

ภายใน /คอนโด /กลางวัน

Shot 50. MS นัททำงานที่หน้าคอม

CUT

Shot 51. CU แซทเฟสบุ๊คส์เพื่อนชวนไปกินเหล้า

CUT

Shot 52. MS นัทนอนลงบนเตียง

CUT

Shot 53. MS นัททิ้งซองบุหรี

CUT

ภายนอก /สวนสาธารณะ ห้างสรรพสินค้า /กลางวัน กลางคืน
Shot 54. MS นัทวิ่งที่สวนสาธารณะ วันที่ 1

CUT

Shot 55. MS นัทวิ่งที่สวนสาธารณะ วันที่ 2

CUT

Shot 56. MS นัทปั่นจักรยาน วันที่ 1

CUT

Shot 57. MS นัทซ้อม

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot 58. MS นัทซื้อสัลด

CUT

ภายนอก /ออฟฟิต ร้านอาหาร อ่างเก็บน้ำ /กลางวัน เย็น กลางคืน

Shot 60. MS นัทยืนคุยงานกับลูกค้า

CUT

Shot 100. MCU นัทชวนแพรไปกินข้าว

CUT

Shot 101. MS แพรลงจากรถ

CUT

Shot 102. MS แพรกับนัทยืนคุยกันริมอ่างเก็บน้ำ

CUT

Shot 103. Insert พระอาทิตย์ตก

CUT

Shot 104. CU จอโทรทัศน์

CUT

Shot 105. MS นัทและแพรปีนขึ้นไปบนคานฟ้า

CUT

Shot 106. MS ทั้งคู่นั่งอยู่บนคานฟ้า

CUT

Shot 107. MS นัทคุยกับแพร

CUT

Shot 108. MS แพรชี้ให้นัท

CUT

Shot 109. LS ทั้งสองนั่งดูพลุ

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Secne 6 ขอเป็นแฟน

ภายนอก /หน้าบ้านแพร /กลางคืน

Shot 110. Insert พระจันทร์

CUT

Shot 111. MS นัทขึ้นกดกริ่งหน้าบ้านแพร

CUT

Shot 112. MS รับหน้านัทขึ้นรอ

CUT

Shot 113. MS แพรเปิดประตูออกมา

แพร

“อ้าว ว่าง”

CUT

Shot 114. MS นัทขึ้นคุยกับแพร

นัท

“แพร วันหยุดยาวหลังปีใหม่นี้ เราไปดูแสง
เหนือกันนะ นัทจองตั๋วไว้แล้ว”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot 115. MS แพรยืนคุยกับนัท

แพร

“ขอบคุณนะ แต่จริงๆไม่ต้องทำขนาดนี้ก็ได้”

CUT

Shot 116. MS รับหน้านัทคุยแพร

นัท

“แพร กลับมาเป็นเหมือนเดิมได้ไหม”

CUT

Shot 117. MCU รับหน้าแพร

แพร

“เราขอบคุณนะ ในสิ่งที่เธอกำลังพยายามทำ
ทุกอย่าง เพื่อที่จะแก้ไขเรื่องราวในอดีต
แวนดาที่หักมันก็เหมือนความรักที่พัง ถึงจะ
ใช้ก้าวอย่างดีต่อให้มันกลับมาเป็นเหมือน
เดิม ยังไงมันก็ไม่เหมือนเดิมอยู่ดี”

CUT

Shot 118. MS รับหน้านัท

นัท

“แล้วที่ผ่านมามันก็คือสิ่งที่เพื่อนทำให้
กันหรือ”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot 119. MCU รับหน้าแพร

แพร

“ใช่ ถ้าเราสองคนไม่สามารถกลับมาเป็น
เพื่อนกันได้ สุดท้ายยังไม่ว่าก็ไม่ว่า
ไปเสียใจเหมือนเดิมอยู่ดี”

CUT

Shot 120. MS นัทยืนมองแพร

CUT

Shot 121. MS แพรเดินเข้าไปในบ้าน

CUT

Shot 122. MS รับหน้าทึบยืนอยู่หน้าบ้านแพร

CUT

Shot 123. MS ชายคนหนึ่งเดินเข้ามาปิดตาให้นอนหลับ

CUT

Secne 7 สิ่งที่เป็น

ภายนอก/สวนสาธารณะ/เย็น

Shot 124. MS นักเดินมาที่สวนสาธารณะ

CUT

Shot 125. LS นักเดินมานั่งริมอ่างเก็บน้ำ

CUT

Shot 126. MCU นัทนั่งคิด

CUT

Shot 127. CU ตู๊กตาในมือนัท

CUT

Shot 128. MCU นัทมองขึ้นไปบนท้องฟ้า

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot 129. LS นัทนักริมแม่น้ำและมองขึ้นไปบนท้องฟ้า

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)

เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้าต้องการใช้การแสดงที่ชัดเจน ต้องการนักแสดงที่สามารถแสดงอารมณ์ออกมาได้อย่างชัดเจนมากๆ ข้าพเจ้าจึงเลือกนักแสดงที่มีบุคลิกภาพเหมือนกับตัวละครมาสวมบทบาทนั้นๆ เพื่อตัดปัญหาเรื่องการปรับบุคลิกภาพระหว่างถ่ายทำออกไป เพื่อให้นักแสดงสามารถเข้าถึงบทและแสดงออกมาได้อย่างเต็มที่ การหาสถานที่จะต้องเลือกใช้สถานที่ที่ตรงกับบทมากที่สุดและสะดวกต่อการถ่ายทำ การเตรียมอุปกรณ์และการจัดการกองถ่ายก่อนถ่ายทำ ข้าพเจ้าจะต้องจัดตารางให้ดีก่อนถ่ายทำ มีทีมงานที่พร้อมจะลุยได้ทุกเมื่อ คาดว่าจะต้องมีหลายสิ่งให้เรียนรู้มากมาย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องมีเวลา และความอดทนให้มาก พร้อมทั้งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เสมอ เพื่อให้ได้งานตามที่ต้องการมากที่สุด

การคัดเลือกนักแสดง

นักแสดงที่ผ่านการคัดเลือก

ชุดภาพ 4.1-4.5 ภาพนักแสดง

วรัธธฉนิน รับบท(นั้ท),วราภรณั้ รับบท(แพร)

วรัธธฉนินและวราภรณั้ มีความกล้าแสดงออก เข้าใจบท สวมบทบาทของคาเลคเตอร์พอใช้ได้ บุคลิกภาพภายนอกยังไม่ตรงกับคาเลคเตอร์ที่วางไว้ถึงที่สุด แต่ก็มีความใกล้เคียง ข้าพเจ้าจึงเลือกทั้งสองคนมาปรับบุคลิกให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นด้วยการตัดผม และฝึกการแสดงเพิ่มเติม

CASTING SHEET

PRODUCTION: LADKRABANG
TITLE: ครึ่งหนึ่ง เธอและฉันเคยมีวันที่แสนดี
ข้อมูลส่วนตัว

รับบทเป็น : นัท
ชื่อ : วรดิษฐ์ นิน เมธาจักริกรมย์
ที่อยู่ : 22/202 มบ.เพอร์เฟก มาสเตอร์ ช.16 ประเวศ ประเวศ กทม 10250
โทรศัพท์ : 086-190-77-06
อาชีพ : Freelance Model
เพศ : ชาย
อายุ : 27 ปี
สัญชาติ : ไทย

สัดส่วน

ส่วนสูง : 176 เซนติเมตร	น้ำหนัก : 71 กิโลกรัม
-------------------------	-----------------------

ความสามารถพิเศษ

เล่นดนตรี เล่นกีฬา

REMARK: มีประสบการณ์ด้านการแสดง

CASTING SHEET

PRODUCTION: LADKRABANG
TITLE: ครึ่งหนึ่ง เธอและฉันเคยมีวันที่แสนดี
ข้อมูลส่วนตัว

รับบทเป็น : แพร
ชื่อ : วราภรณ์ ปิยะนันท์สมดี
ที่อยู่ : 5/21 มบ. มอติโต้ ถ. กาญจนภิเษก แขวง/เขตบางบอน กทม 10150
โทรศัพท์ : 084-4256-538
อาชีพ : Freelance Model
เพศ : หญิง
อายุ : 25 ปี
สัญชาติ : ไทย

สัดส่วน

ส่วนสูง : 168 เซนติเมตร	น้ำหนัก : 49 กิโลกรัม
-------------------------	-----------------------

ความสามารถพิเศษ

เล่นกีตาร์, วอลเลย์บอล, ปิงปอง, สนุกเกอร์, เทนนิส

REMARK: มีประสบการณ์ด้านการแสดง สามารถร้องไห้ได้

เครื่องแต่งกาย (Costume)

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักแสดงนั้นควรเลือกให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพ ฐานะความเป็นอยู่ของตัวแสดง เพื่อเสริมให้ตัวแสดงนั้นดูสมจริงในบทบาทหน้าที่และการแสดงในภาพยนตร์ อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงโทนสีของเสื้อผ้านักแสดง สีไม่จ้านจนเกินไป คลุมโทนสีเสื้อผ้า เพื่อภาพที่ออกมากับอารมณ์ในภาพยนตร์จะได้ในทิศทางเดียวกัน

ชุดทำงาน เสื้อเชิ้ตแขนยาว เป็นชุดที่ดูสุภาพ เหมาะกับคนวัยทำงานที่อายุ 24 - 30 ปี โทนสีที่ใช้เป็นสีฟ้าอ่อนกับน้ำเงินเข้ม

ภาพที่ 4.5-4.6 ชุดทำงานนั้ท

ชุดอยู่บ้าน เน้นไปทางเสื้อยืดเป็นผ้าที่ใส่สบาย ยังคงรักษาโทนของสีไว้อยู่

ภาพที่ 4.7-4.9 ชุดอยู่บ้านนั้ท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดออกกำลังกาย เสื้อยืดสีขาวกางเกงกีฬา เน้นความสบาย

ภาพที่ 4.10-4.11 ชุดออกกำลังกายนี้

ชุดทำงานแพร เป็นเสื้อผ้าคู่ร่วมสมัย มิดชิดเรียบร้อย เนื้อผ้าใส่สบาย โทนสีที่เลือกใช้ เป็น สีครีม ขาว ชมพูอ่อน

ภาพที่ 4.12-4.13 ชุดทำงานแพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดอยู่บ้าน เป็นเสื้อยืดธรรมดา กางเกงขาสั้น

ภาพที่ 4.14-4.18 ชุดอยู่บ้านแพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

เลือกสถานที่ถ่ายทำที่สะดวกเดินทางง่ายและไม่ไกลมาก สถานที่ต้องมีแสงธรรมชาติ เข้าบ้าง เพื่อในการจัดแสงจะได้ง่ายขึ้น สถานที่ถ่ายต้องมีความสมจริง เรื่องของการเป็นอยู่ และ ฐานะของตัวละคร เพื่อให้มีความสมเหตุสมผล ในเรื่องของยุคสมัย สภาพแวดล้อม จะต้อง เหมาะ กับเนื้อหาในภาพยนตร์

สถานที่ 1 คอนโด Circle Condominium

เป็นห้องของนักแสดงฝ่ายชาย ข้าพเจ้าเลือกใช้เพื่อให้เหมาะสมกับฐานะของ ตัวละครที่ข้าพเจ้าวางไว้ เป็นห้องที่มีพื้นที่ในการทำงาน และตรงตามบทที่วางไว้

ภาพที่ 4.19-4.26 ฉากห้องคอนโดของนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ 2 บ้าน

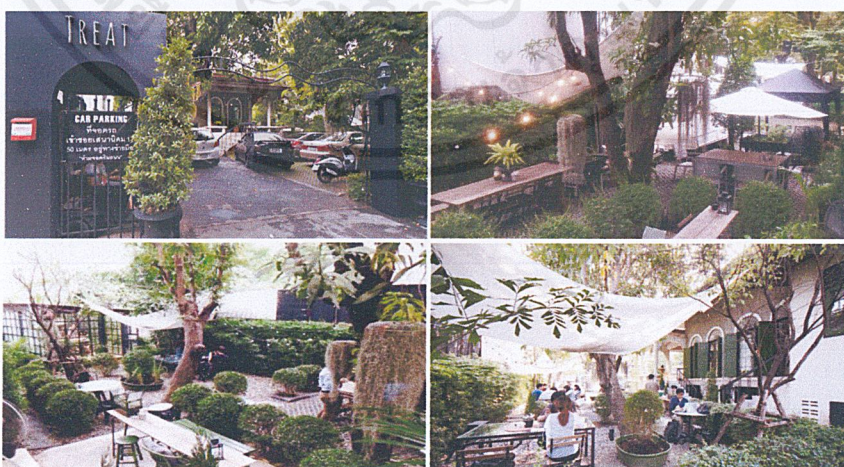
ฉากสำคัญเกิดขึ้นที่นี่ คือฉากที่พระเอกกับนางเอกกลับมาเจอกันครั้งแรก โดยสถานที่นี้ถูกใช้เป็นบ้านของแพร

ภาพที่ 4.27-4.30 ฉากบ้านของแพร

สถานที่ 3 ร้านอาหาร

สถานที่นี้ ถูกใช้เป็นฉากร้านอาหารในเรื่อง ซึ่งเป็นฉากที่นัทและแพรบังเอิญพบกันครั้งแรก ในส่วนของทางร้านมีบริเวณถ่ายทำได้สะดวก ซึ่งข้าพเจ้าติดต่อกับเจ้าของร้าน ซึ่งอนุญาตให้ถ่ายทำได้ และตรงไปตามบทที่วางไว้

ภาพที่ 4.31-4.34 ฉากร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ 4 อ่างเก็บน้ำบางพระ

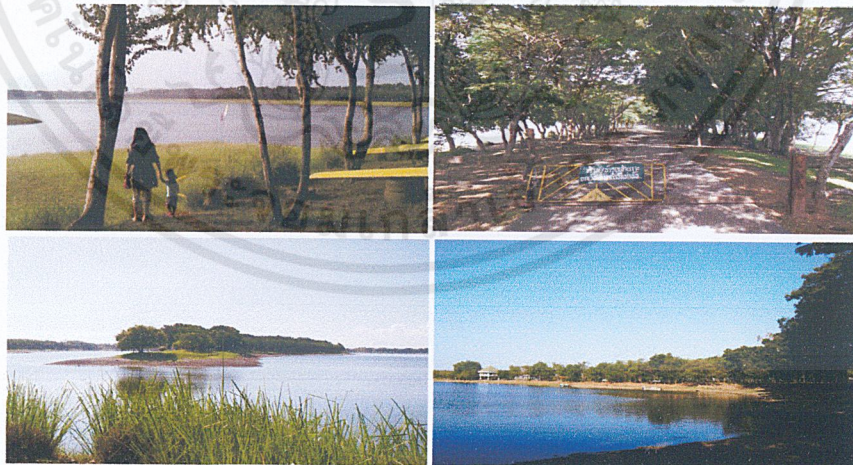
เป็นฉากที่นัดและแพร่ไปทั่วกันครั้งแรกหลังจากที่กลับมาพบกันอีกครั้ง ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าสถานที่นี้ เวลาเย็นช่วงพระอาทิตย์ทำให้ได้แสงที่งาม ตรงไปตามบทที่วางไว้

ภาพที่ 4.35-4.38 ฉากไปเที่ยว

สถานที่ 5 บึงหนองบอน

สวนสาธารณะ เป็นฉากที่นัดมาสถานที่นี้ เพื่อที่มากล่าวถึงเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้น สถานที่แห่งนี้เป็นสวนสาธารณะที่โปร่งโล่ง ดูสบายตา มีพื้นที่การทำงาน

ภาพที่ 4.39-4.42 ฉากสวนสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop)

การเลือกอุปกรณ์ประกอบฉากควรคำนึงถึงยุคสมัยในภาพยนตร์ เลือกให้ออกมาในทิศทางเดียวกัน ความเหมาะสม รายละเอียด อุปกรณ์ประกอบฉากจะช่วยเสริมสร้าง บุคลิกภาพ การเป็นอยู่ของตัวละครอีกด้วย

ภาพที่ 4.43 จักรยานนันท

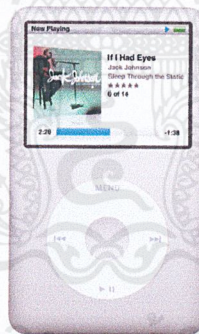

ภาพที่ 4.44 ตุ๊กตาเซรามิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.45 กรอบรูปไม้

ภาพที่ 4.46 I Pod

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การเตรียมก่อนการถ่ายทำ

1.1 อุปกรณ์กล้องการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ใช้กล้องดิจิทัล ถ่ายทำ อยู่สองชนิด ด้วยเหตุผลของการรักษา คุณภาพของภาพ เทคนิคของภาพ โดยมีอัตราเฟรม (Frame Rate) ถ่ายอยู่ที่ 24FPS

ภาพที่ 5.1 กล้องที่ใช้ถ่ายทำ

1.2 อุปกรณ์อัดเสียง

เสียงในภาพยนตร์สั้นใช้วิธีอัดโดยใช้ตัวส่งสัญญาณไวเลส(Wireless) จากเครื่องอัดเสียงแล้วซิงค์(Synchronize) แล้วต่อไมค์บูม(Rode) เพื่อเก็บเสียงบรรยากาศโดยรอบ เป็นการเก็บเสียงแบบแยก ผลที่ได้ก็คือจะได้ไฟล์เสียงในตัวอัดเสียงคุณภาพเสียงครบตามที่อัด กล้องและไมค์จึงเป็นอิสระต่อกัน

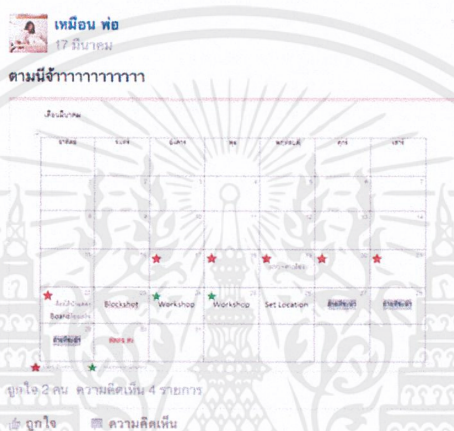

ภาพที่ 5.2 อุปกรณ์บันทึกเสียง

การถ่ายทำ

ด้านการวางแผนงานประสานงาน

ในการออกถ่ายทำหรือเตรียมฉากถ่ายทำทุกครั้ง หลังจากข้าพเจ้าสอบถามคิวว่างของทีมงานและนักแสดงแล้ว ข้าพเจ้าจะให้มอบหมายโปรดิวเซอร์แจ้งเตือนใน เพจกรุ๊ปงานบนเฟสบุ๊ค(Facebook) แล้วโทรศัพท์ทักแชตกับตัวหลัก อาทิ นักแสดงและประสานงาน โดยชี้แจงฉากที่ถ่ายและระยะเวลาการถ่าย

ภาพที่ 5.3 การนัดหมายงาน

เมื่อเตรียมการทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว พร้อมสำหรับขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์จริง ตามคิวนักแสดงและสถานที่ถ่ายทำที่นัดหมายไว้ เริ่มโดยการนำเอานักแสดงลงไปเล่นยังสถานที่จริง แสดงตามบท ภาพยนตร์พร้อมกับการกำกับการแสดง และดำเนินการถ่ายทำตาม ระยะเวลาที่กำหนดทุกขั้นตอน เข้าใจและสามารถแก้ไขปัญหาสถานการณ์นั้นให้ผ่านพ้นไปได้ ตรวจสอบงานหลังการถ่ายทำเสร็จทุกครั้ง

ในขั้นตอนการถ่ายทำนั้น เป็นไปอย่างราบรื่นตรงตาม Breakdown Sheet ที่วางไว้ในแต่ละวันก็มีปัญหาบ้าง แต่ก็ผ่านพ้นไปได้และตามกำหนด ปัญหาส่วนใหญ่คือการขาดแคลนทีมงาน บางตำแหน่งหน้าที่ก็ซ้อนกัน 1คนต้องทำ1-2 หน้าที่ บางครั้งอาจสับสน และทำให้งานล่าช้าไปอีก อุปกรณ์ประกอบฉากมีไม่เพียงพอ แก้ปัญหาโดยการให้ทีมงานไปหาซื้อ และก็ยืมของใช้อื่นๆจากเจ้าของบ้าน เสื้อผ้าหน้าผมบางที่ต้องให้นักแสดงช่วยกันดูแล ในด้านการกำกับการแสดงผ่านไปได้ด้วยดีนักแสดงเล่นเก่งมีพื้นฐานการแสดงอยู่แล้วถึงเวลาแสดงจริงนักแสดงจะมีสมาธิกับสิ่งนั้นมาก

ในขั้นตอนการถ่ายทำจะแบ่งออกเป็น 5 วัน ลักษณะการถ่ายทำมี ดังนี้

- วันที่ 30 พฤษภาคม 2558 ถ่ายร้านอาหารที่ Treat Cafe & Hang Out563 ถนน เสนานิคม 1 แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ถ่ายฉากในร้าน เริ่มเวลา 08.00 -12.00 น. จากนั้นเดินทางไปถ่าย อ่างเก็บน้ำบางพระ ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3144 ต.บางพระ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี เริ่มเวลา 15.00 -18.00 น.

- วันที่ 31 พฤษภาคม 2558 ถ่ายคอนโดที่ circle condominium ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ถ่ายฉากในคอนโด เริ่มเวลา 07.00 -21.00 น.สถานที่เดียว

- วันที่ 6 มิถุนายน 2558 ถ่ายบ้านที่ 100/217 มบ.อมรพันธุ์ 9 ซ.เสนานิคม1 แขวง/เขต ตลาดพร้าว กทม 10230 เริ่มเวลา 06.30-15.00 น. ตลาดนัดเจเจกรีน ถนน กำแพงเพชร 3 เขต จตุจักร กรุงเทพมหานคร 16.00 -21.00 น. สถานที่ถ่ายทำอยู่ห่างกันเล็กน้อย สามารถเคลื่อนย้ายและถ่ายต่อได้

- วันที่ 7 มิถุนายน 2558 ถ่ายคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เริ่มเวลา 13.30-18.00 น. ถ่ายต่อที่ถนนพระราม 2 ฉากบนรถเมล์ 19.00 -21.00 น.

- วันที่ 13 มิถุนายน 2558 ถ่ายสวนสาธารณะที่หนองบอน ถนนเฉลิมพระเกียรติ ซอย 43 แขวงหนองบอน เขตประเวศ เริ่มเวลา 15.00 -18.00 น. และเก็บ Insert

การกำกับแสดง

ในการกำกับการแสดงของแต่ละฉาก จะให้นักแสดงเล่นตั้งแต่ต้นจบฉากนั้นๆ แล้วค่อยเก็บภาพทีละส่วนในขนาดภาพอื่นที่เราต้องการ จะช่วยให้อารมณ์ของการแสดงต่อเนื่องและประหยัดเวลาเป็นอย่างมาก นักแสดงทั้งสอง มีพื้นฐานด้านการแสดง และในเรื่องของการจับท ทำให้สารถ่ายทำเป็นไปตามขั้นตอน

ภาพที่ 5.4 - 5.6 เบื้องหลังการถ่ายทำ 1

ในการกำกับข้าพเจ้าต้องใช้สมาธิสูงๆ เพื่อที่คอยดูอารมณ์ของนักแสดงที่เล่นออกมาให้ตรงกับภาพที่ข้าพเจ้าคิดไว้ มีผู้ช่วยคอยรับคิวให้ เพื่อให้ทราบว่าจะไปถ่ายอะไร ทำให้การทำงานรวดเร็วขึ้น หน้าที่ของข้าพเจ้านอกจากเพียงดูในมอนิเตอร์แล้วเลือกได้ว่าดีหรือไม่ดี คือการอธิบายให้นักแสดงเข้าใจกับอารมณ์ของตัวละครและสถานการณ์นั้น ซึ่งกระบวนการนี้ต้องอาศัยทีมที่เข้าใจ

และเกิดการนัดแนะซักซ้อมมาอย่างดีแล้วและเรื่องของน้ำเสียงในการพูดเพื่อให้รู้สึกอย่างไร สั่งห้ามทุกคนพูดเรื่องที่จะได้เลิกกองหรือเรื่องอื่นๆ เพื่อให้สมาธิกับนักแสดง

การกำกับภาพ

ในด้านการกำกับภาพข้าพเจ้า ปล่อยไปตามทักษะของผู้ถ่ายภาพในแต่ละคนไปเลย โดยแต่ละคนที่ข้าพเจ้าเลือกมาจะมีทักษะการถ่ายภาพยนตร์แนวครามาเป็นอย่างดี แต่ละคนจะมีการจัดองค์ประกอบภาพผ่านมุมมองที่ต่างกัน โดยข้าพเจ้าใช้สองสิ่งในการกำกับฉากคือ มุมมองจากผู้อื่นมอง กับมุมมองจากภายในของตัวละคร แล้วฉากกล้องก็ตีความจากมุมมองที่ข้าพเจ้าได้ค้นคว้ามา ข้าพเจ้ายังคงรักษาขอบเขตของโทนภาพไว้เอง อาทิเช่น ค่าความต่างแสงสี หรือสีที่ปรากฏในฉากบางสีที่ต้องรักษาไว้

ภาพที่ 5.7 – 5.9 เบื้องหลังการถ่ายทำ 2

การจัดแสง

ภาพที่ 5.10 – 5.11 การจัดแสง 1

ในการจัดแสง ยกตัวอย่างฉากที่หนักกับแพรวพกัน ที่หน้าบ้านของแพรว การจัดแสงโดยใช้แสงหลัก(Key light) มาจากในบ้าน และใช้ไฟลบเงาจากด้านนอก(Fill light) เนื่องจากเป็นช่วงกลางคืน ข้าพเจ้าได้เปิดหน้าต่างกว้าง เพื่อให้เลนส์กินแสงมากขึ้น และยังทำให้บรรยากาศภาพเกิดความโรแมนติก การวางกล้องจะวางถ่ายมุมกว้างก่อนเพื่อเก็บองค์ประกอบภาพรวมทั้งหมด เมื่อข้าพเจ้าถ่ายทำได้ตามที่ต้องการแล้ว ข้าพเจ้าก็เปลี่ยนขนาดภาพเป็นภาพขนาดใหญ่ เพื่อเก็บสีหน้าและอารมณ์ของนักแสดง แล้วค่อยขยับไฟเข้าไป เพื่อให้ทางแสงที่ชัดเจน

ภาพที่ 5.12 – 5.13 การจัดแสง 2

ในฉากนี้ เป็นฉากที่นางเอกเล่นโทรศัพท์อยู่ที่โซฟา ข้าพเจ้ากำหนดแสงหลัก (Key light) มาจากโคมไฟในบ้าน โดยการยิงไฟใส่เพดานให้แสงสะท้อนกลับมายังตัวแสดง และเติมไฟด้านนอก แทนแสงจันทร์ที่ส่องลงมา โดยใส่แผ่นกรอกแสงแก้สีน้ำเงิน เพื่อให้เกิดแสงสีฟ้า ในส่วนของภาพ ข้าพเจ้าเลือกใช้เลนส์ที่มีรูรับแสงกว้าง เพื่อให้ได้แสงจากโทรศัพท์สะท้อนออกมากระทบที่หน้านักแสดงด้วย และยังทำให้เกิดความชัดตื้น (Depth of Field) ของภาพ

Scene	Take	Shot	Camera	Light	Sound	Director	Script	Notes
1	1	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera
2	2	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera
3	3	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera
4	4	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera
5	5	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera

Scene	Take	Shot	Camera	Light	Sound	Director	Script	Notes
1	1	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera
2	2	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera
3	3	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera
4	4	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera
5	5	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera

Scene	Take	Shot	Camera	Light	Sound	Director	Script	Notes
6	6	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera
7	7	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera	MS camera
8	8	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera
9	9	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera	CU camera

บทถ่ายทำและแผนการถ่าย

ภาพที่ 5.14 – 5.16 บทถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

การเขียนแผนการถ่ายแต่ละคิวการถ่ายทำ ข้าพเจ้าได้จัดการวางแผนการทำงานอย่างรัดกุม เพื่อให้ทุกอย่างเป็นไปตามคิวที่กำหนด และตามสภาพของแสง ในการวางแผนนี้ทำให้สามารถทำงานได้ง่ายขึ้น และทำให้รู้ว่าต่อไปเราจะถ่ายช็อตอะไร หรือช็อตไหนที่เราตกลงกัน ทำให้ได้ผลานที่มีคุณภาพและครบถ้วน

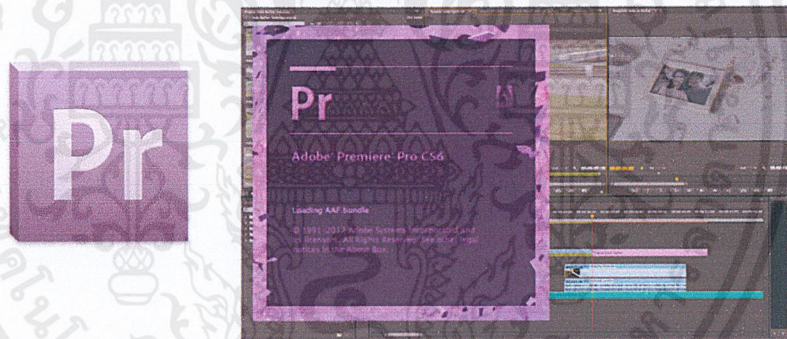
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

กระบวนการหลังการถ่ายทำ

การตัดต่อ

เมื่อกระบวนการถ่ายทำเสร็จสิ้นทั้งหมดแล้ว ต่อไปคือการนำเอา Footage ทั้งหมด มาคัดส่วนที่ต้องใช้แยกออกมาก่อน คัด Footage แยกออกมาเป็นแต่ละซีนเลยยิ่งดี เพราะจะทำให้สะดวกในการตัดต่อ เมื่อเสร็จแล้วนำมาตัดต่อทันทีในรูปแบบ Rough Cut จะทำให้เราได้รู้ว่าที่ถ่ายมา ใช้ได้หรือไม่ได้ ถ่ายมาครบหรือไม่ ขาดตกบกพร่องตรงไหนจะได้ถ่ายเก็บเพิ่มทันที โปรแกรมที่ใช้ในการตัดต่อคือ Adobe Premiere Pro cs6 เป็นโปรแกรมตัดต่อที่นิยมใช้กันส่วนมาก และผู้ตัดต่อมีความชำนาญในโปรแกรมนี้ แต่ข้อเสียของ Adobe Premiere Pro cs6 คือเมื่อ Footage มีขนาดมาก ขึ้นเรื่อยๆ จะทำให้เมื่อเปิดโปรแกรม Adobe Premiere Pro cs6 ทำงานในครั้งต่อไป อาจจะโหลดช้า หรือโปรแกรม Error ได้ เมื่อพบปัญหานี้ต้องทำการเปิด-ปิดโปรแกรมใหม่

ภาพที่ 6.1-6.2 การตัดต่อ

การลำดับภาพ

การลำดับภาพเรื่อง “ครั้งหนึ่ง เธอและฉันเคยมีวันที่แสนดี” เป็นการตัดภาพแบบเร็วๆ ใช้จังหวะที่สนุกและทำให้ดูตื่นเต้นอยู่ตลอดเวลา ใช้เพลงช่วยเล่าอารมณ์ของช่วงนั้นได้ จึงสามารถใช้เทคนิคการตัดต่อได้หลากหลายมาก การบังคับจังหวะของอารมณ์แบ่งเป็นสามช่วงคือ ช่วงแรกจะใช้ภาพนิ่งๆในการเปิดเรื่อง ช่วงที่สอง ตัดใช้ภาพสั้นๆเป็นจำนวนมาก เพื่อให้ดูคึกคัก ส่วนช่วงหลังใช้ภาพยาวๆเพื่อให้ถึงอารมณ์คนดู ในการต่อลักษณะนี้ช่วยให้ประหยัดเวลาในการทำงานของข้าพเจ้ามากขึ้น เนื่องจากข้าพเจ้ามีภาพที่ต้องการอย่างชัดเจนแล้ว ทำให้สามารถตัดต่อให้เสร็จได้ภายในครั้งเดียว

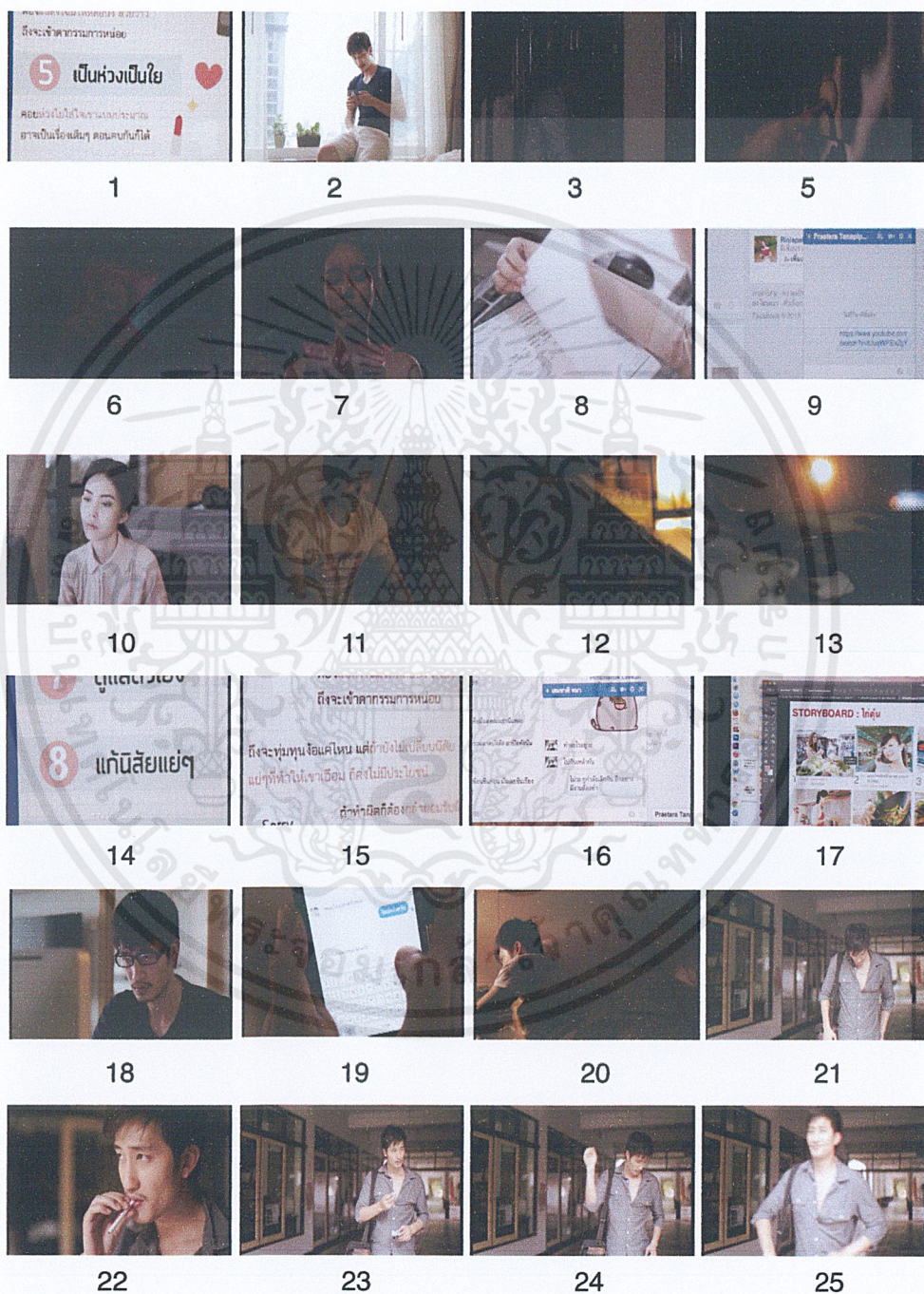
การลำดับช่วงแรก

ภาพที่ 6.3-6.28 การลำดับภาพ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วง Sequence2 ใช้การตัดแบบมонтаจ(Montage) และใช้เพลงเล่าเรื่อง จากนั้นก็นำเสนอเรื่องต่อๆ ไปตามลำดับ เวลาดำเนินไปเรื่อยๆ เนื่องจากบทภาพยนตร์ต้องใช้เวลา และเหตุการณ์ใน การเล่าเรื่อง

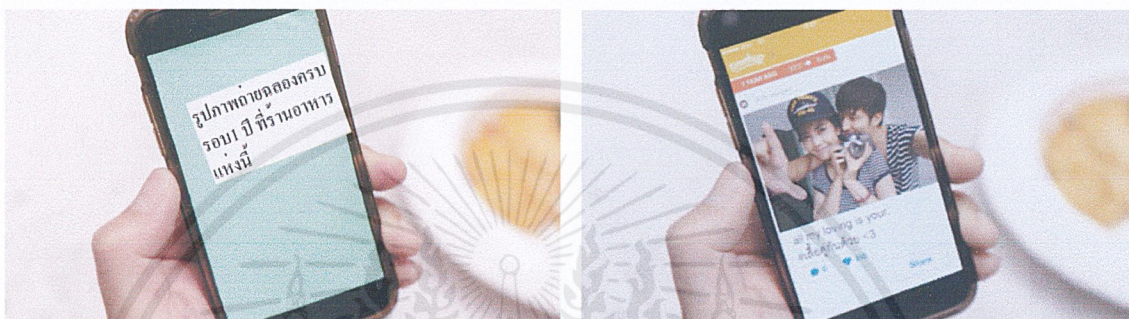

ภาพที่6.29-6.53 การลำดับภาพ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำเอฟเฟกต์ด้านภาพ

เอฟเฟกต์ที่ทำคือ ใส่ภาพถ่ายนิ่งและแพร่ ในโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ย้อนหลัง Footage เดิมเป็นมือถือโทรศัพท์หน้าจอแปะกระดาษสีเขียว เลยต้องใช้เทคนิคพิเศษช่วย

ภาพที่6.54 การทำเอฟเฟกต์ด้านภาพ

การเกลี่ยสี

ขั้นตอนการนี้เป็นการสร้าง Mood&Tone ให้กับภาพยนตร์ เนื่องจาก Footage ที่ถ่ายมาสีอาจจะสดเกินไป หรือจืดจนเกินไป อีกทั้งการถ่ายคนละวันทำให้สีของภาพไม่ต่อเนื่องกัน ขั้นตอนนี้เราใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro cs6 เช่นกัน ยกตัวอย่างการย้อมสีเช่น

ภาพที่6.55 การเกลี่ยสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

กระบวนการก่อนการถ่ายทำ

ปัญหาที่ข้าพเจ้าพบระหว่างขั้นตอนเตรียมงานก่อนถ่ายทำคือไม่สามารถหาสิ่งต้องการตามที่คิดได้ เช่น นักแสดง สถานที่ อุปกรณ์ประกอบฉาก หรืองานที่มอบหมายทีมงานไปไม่เกิด ความคืบหน้า ข้าพเจ้าจึงต้องตัดสินใจแก้ปัญหาให้ทันในเวลาที่กำหนดด้วยการเลือกในสิ่งที่ใกล้เคียงกับสิ่งที่เราต้องการมากที่สุด และเราคิดว่าสิ่งนั้นจะสามารถนำมาพัฒนาปรับปรุงให้ใกล้เคียงกับที่เราต้องการได้มากกว่าเดิม ความคิดของเราการร่างบทของเรามันอาจจะดูยิ่งใหญ่เกินไป ภาพในหัวที่เราวางไว้นั้นอาจจะไม่มีอยู่จริงหรือมีเราก็ไม่สามารถนำมาได้ด้วยพลังของนักศึกษาอย่างเรา ดังนั้น การเริ่มบทภาพยนตร์จากการหยิบสิ่งที่มีมาใช้นั้น จะส่งผลให้ง่ายต่อขั้นตอนการเตรียมการมากกว่า และได้ตรงตามที่เราต้องการมากกว่า

การบวนการระหว่างการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำครั้งแรก ปัญหาที่ใหญ่ที่สุดที่เจอเลยก็คือ โลเคชั่นบ้าน ซึ่งหายากลำบากมาก พอได้สถานที่ตามที่ต้องการ ดำเนินการถ่ายทำไป ทีมงานสร้างความเสียหายให้กับตัวบ้าน ทำให้สถานที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ถ่ายต่อ จึงไม่สามารถถ่ายได้ ควบคุมทีมงานและนักแสดงไม่อยู่ สถานที่ตามที่ต้องการอยู่ไกลกัน ทำให้มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าพาหนะสูง

ในการถ่ายทำครั้งที่สอง ทุกอย่างพร้อมถูกวางแผนอย่างรัดกุม ได้นักแสดงที่มีพื้นฐานการแสดง สะดวกต่อการทำงาน และทีมงานส่วนใหญ่เป็นรุ่นน้องทำให้เราสามารถควบคุมทีมงานได้มากขึ้น สถานที่ทุกอย่างเป็นไปตามที่ต้องการ และอยู่ใกล้กันทำให้ไม่เสียเวลาในการย้ายกอง การใช้ถ้อยคำในการบอกความรู้สึกของนักแสดง ต้องเป็นคำที่ชัดเจนที่สุด ผมต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับตัวละครมาให้อย่างเต็มที่

การตัดบางส่วนที่ไม่จำเป็นออกไปเพื่อทันเวลาที่กำหนด เราไม่ควรตัดส่วนที่ได้ออกไปจะตัดหรือเปลี่ยนแปลงอะไรมันต้องดีกว่าเดิม ในเวลาที่เรเจอปัญหา ความวิตกกังวลจะทำให้เราคิดอะไรเราก็จะหาที่จับไม่ได้สักที ไม่รู้ว่าสิ่งไหนจะดีกว่า เราจึงต้องมีเพื่อนคู่คิด ที่สนิทสนมเข้าใจความรู้สึกเราและเข้าใจหนังเรามากที่สุดมาให้คำปรึกษาและนำเราได้ จะทำให้การทำงานราบรื่นขึ้น

สภาพแสงสีที่เป็นอุปสรรคมากคือ เรื่องของแสงในแต่ละวันที่ไม่เหมือนกัน ทำให้ภาพที่ออกมาโทนสีมีความแตกต่างกัน จึงต้องแก้ปัญหาโดยการย้อมสีเพิ่มเติม

กระบวนการหลังการถ่ายทำ

ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำนั้นจะแทบไม่ได้พบเลย ถ้าหากเราสามารถถ่ายทำได้ตามที่เรต้องการมาก่อน เมื่อเราวางขั้นตอนหลังการถ่ายทำไว้ตั้งแต่ต้น และสามารถควบคุมให้สำเร็จจนมาถึงฝั่งได้ แต่ถ้าหากในการถ่ายทำไม่ประสบความสำเร็จเหมือนภาพยนตร์ฉบับเดิม แทนที่จะเป็นการพัฒนาปรุงแต่ง เราก็ต้องมาแก้ไขซะมากกว่า ถ้าอยากได้งานที่ดีหลังจากขั้นตอนการถ่ายทำ เราก็ควรถ่ายทำมาให้สมบูรณ์ที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ก่อนที่จะสร้างโปรเจกต์ สิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราต้องคิดเสียก็คือ เรามีอะไรให้หยิบออกมาใช้บ้าง มีงบประมาณมากน้อยเพียงใด และพลังกำลังของเราสามารถทำได้เท่าไร เพื่อความง่ายในการปั้นโปรเจกต์

เมื่อเจอปัญหาที่ไม่คาดคิด สภาพอากาศ สถานที่ เวลา นักแสดง สถานการณ์บีบคั้นต่างๆ มากมาย ทำอย่างไรก็ได้ให้ทุกอย่างในกองถ่ายยังคงต้องเป็นไปตามแผนที่ตั้งไว้ เมื่อเจอปัญหาเราต้องรีบหาทางแก้เพื่อไปให้ถึงปลายทางให้ได้เร็วที่สุด

การเป็นผู้กำกับ ก็คือผู้นำในกองถ่าย ทำอย่างไรให้คนอื่นเชื่อมั่นในตัวเรา ว่าเราจะสามารถทำมันได้ สิ่งแรก คือการเชื่อมั่นในตัวเอง เชื่อใจตัวเอง เชื่อในความสามารถของผู้อื่น เมื่อผู้กำกับหมดกำลังใจในการทำงานเมื่อไหร่ คนในกองก็ไม่สามารถดำเนินงานต่อได้ ดังนั้น เมื่อเราเจอปัญหา เราต้องรีบหาทางแก้เพื่อไปให้ถึงปลายทางให้ได้เร็วที่สุด ใครเจอปลายทางก่อน คนนั้นชนะ หรือถ้าเปลี่ยนวิกฤต ให้เป็นโอกาสได้ยิ่งดีมาก

สิ่งที่ขาดไม่ได้เลยคือความรักต่ออาชีพของเรา เมื่อเรารักในสิ่งที่เราทำ เราจะสนุกทุกเมื่อที่ทำมัน จงรักในกระบวนการทำงานภาพยนตร์

บรรณานุกรม

การกำกับภาพยนตร์ [ออนไลน์], สืบค้น 2 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก
<http://elearning.rsu.ac.th/course/info.php?id=273>

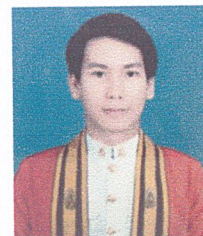
ความหมายและองค์ประกอบของความรัก [ออนไลน์], สืบค้น 2 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก
http://www.serra.in.th/loveis/love_is-object.html

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ –สกุล
ที่อยู่

นายวรวิชัย ปลอดกระโทก
64/16 หมู่บ้านเทพประทาน
แขวง ดอนเมือง เขต ดอนเมือง
กรุงเทพมหานคร 10210
E-mail : phumaru@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี
พ.ศ. 2553 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี
พ.ศ. 2557 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2555 Prop Master Music Video “ใครจะหยุดความเหงา Lomosonic”
Art Director Music Video “นาฬิกา Friday”
Art Director Music Video “เที่ยงคืนสิบห้านาที 25hr”
พ.ศ. 2556 Assistant Director Music Video “ost.ฤดูร้อนนั้นฉันตาย จะไปทางไหนดี”
Assistant Director ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ ทิดแมน ”
ควบคุมนักศึกษาร้องเพลงประจำคณะ ในพิธีการปฐมนิเทศ มอเบเนกไท
และ เข้มพระมงกุฎ
พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แก่นักศึกษาใหม่
พ.ศ. 2557 Assistant Director Music Video “เจ้าชายกับ พัน Blasher”
Assistant Director Viral “Hyundai Drive your mood”
Director โครงการสสว. SMEs Shot Film Contest
Assistant Director ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ผีห่ารัตนโกสินทร์”